

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 15 december 2021
(OR. en)**

**2016/0131 (COD)
LEX 2134**

**PE-CONS 61/1/21
REV 1**

**ASILE 46
CODEC 1034**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM EUROPEISKA UNIONENS ASYLBYRÅ
OCH OM UPPHÄVANDE AV FÖRORDNING (EU) nr 439/2010**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/...

av den 15 december 2021

**om Europeiska unionens asylbyrå
och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.1 och 78.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

¹ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 november 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 december 2021.

av följande skäl:

- (1) Målet för unionens asylpolitik är att utveckla och inrätta ett gemensamt europeiskt asylsystem (Ceas) som överensstämmer med unionens värderingar och humanitära tradition och styrs av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning.
- (2) En gemensam asylpolitik baserad på en fullständig och heltäckande tillämpning av Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, ingår som en del i unionens mål att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som söker internationellt skydd i unionen.
- (3) Ceas är baserad på gemensamma minimistandarder för förfaranden för internationellt skydd, erkännande och skydd på unionsnivå samt för mottagningsvillkor och det fastställer ett system för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan om internationellt skydd. Trots de framsteg som gjorts i fråga om Ceas finns det fortfarande stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller beviljande av internationellt skydd och utformningen av detta internationella skydd. Dessa skillnader bör åtgärdas genom att säkerställa större enhetlighet i bedömningen av ansökningar om internationellt skydd och genom att garantera en enhetlig nivå på tillämpningen av unionsrätten i hela unionen, baserat på höga skyddsnivåer.

- (4) I sitt meddelande av den 6 april 2016 med titeln *För en reform av det gemensamma asylsystemet och ökade möjligheter till laglig inresa till Europa* redogjorde kommissionen för prioriteringsområden för en strukturell förbättring av Ceas, nämligen inrättandet av ett hållbart och rättvist system för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för asylsökande, förbättringar av Eurodacsystemet, uppnåendet av större samstämmighet i unionens asylsystem, förhindrande av sekundära förflyttningar inom unionen samt skapande av ett nytt uppdrag för Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo). Det meddelandet ligger i linje med en uppmaning från Europeiska rådet av den 18 februari 2016 om att göra framsteg i riktning mot en reform av unionens befintliga regelverk så att en human, rättvis och effektiv asylnpolitik kan säkerställas. I meddelandet föreslås också en väg framåt i linje med den övergripande strategi för migration som Europaparlamentet lade fram i sitt initiativbetänkande av den 12 april 2016 om situationen i Medelhavet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU.

- (5) Easo inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010¹ och inledde sin verksamhet den 1 februari 2011. Easo bidrar till att förbättra det praktiska samarbetet mellan medlemsstaterna i asylfrågor och bistår medlemsstaterna när de fullgör sina skyldigheter inom ramen för Ceas. Easo tillhandahåller också stöd till medlemsstater vars asyl- och mottagningssystem utsätts för särskilt tryck. Dess roll och funktion behöver dock stärkas ytterligare, så att det inte bara stöder praktiskt samarbete mellan medlemsstater, utan även förstärker medlemsstaternas asyl- och mottagningssystem och bidrar till att säkerställa att dessa fungerar effektivt.
- (6) Med hänsyn till Ceas strukturella brister, som uppdagades i samband med den stora och okontrollerade tillströmningen av migranter och asylsökande till unionen, och till behovet av en effektiv, hög och enhetlig nivå på tillämpningen av unionsrätten på asylområdet i medlemsstaterna, är det nödvändigt att förbättra genomförandet av Ceas och dess funktion genom att bygga vidare på det arbete som bedrivits vid Easo och vidareutveckla stödkontoret till en fullt utvecklad byrå. En sådan byrå bör vara ett kompetenscentrum för asylfrågor.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 av den 19 maj 2010 om inrättande av ett europeiskt stödkontor för asylfrågor (EUT L 132, 29.5.2010, s. 11).

Den bör underlätta och förbättra Ceas funktion genom att samordna och stärka det praktiska samarbetet och informationsutbytet i asylfrågor mellan medlemsstaterna, genom att främja unionsrätten och internationell rätt på asylområdet och operativa standarder i syfte att säkerställa en hög grad av enhetlighet baserat på höga skyddsnivåer när det gäller förfaranden för internationellt skydd, mottagningsvillkor och bedömning av skyddsbehov i hela unionen, genom att möjliggöra verklig och praktisk solidaritet mellan medlemsstaterna i syfte att bistå de berörda medlemsstaterna i allmänhet och personer som ansöker om internationellt skydd i synnerhet, och i enlighet med artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), där det föreskrivs att relevanta unionsakter ska innehålla lämpliga åtgärder för tillämpningen av solidaritetsprincipen, i syfte att på ett hållbart sätt tillämpa unionsreglerna för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökningar om internationellt skydd, möjliggöra samstämmighet i bedömningen av ansökningar om internationellt skydd i hela unionen, övervaka den operativa och tekniska tillämpningen av Ceas, genom att stödja medlemsstaterna när det gäller vidarebosättning och genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013¹ och genom att ge operativt och tekniskt bistånd till medlemsstaterna i samband med förvaltningen av deras asyl- och mottagningssystem, särskilt till dem vars system utsätts för ett oproportionerligt tryck.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

- (7) Easos uppgifter bör utökas, och i syfte att återspegla dessa förändringar bör Easo ersättas och efterträdas av en byrå vid namn Europeiska unionens asylbyrå (*byrån*), med full kontinuitet i all dess verksamhet och alla dess förfaranden.
- (8) För att garantera att byrån är oberoende och kan utföra sina uppgifter på rätt sätt bör den få tillräckliga ekonomiska resurser och personalresurser, däribland en tillräcklig egen personalstyrka som ska utgöra en del av asylstödgrupper och expertgrupper för övervakningsmekanismen enligt denna förordning.
- (9) Byrån bör agera i nära samarbete med de nationella myndigheterna med ansvar för asyl- och invandringsfrågor och andra relevanta myndigheter och utnyttja deras kapacitet och sakkunskap, samt med kommissionen. Medlemsstaterna bör samarbeta med byrån för att säkerställa att den har förmågan att fullgöra sitt uppdrag. Vid tillämpningen av denna förordning är det viktigt att byrån och medlemsstaterna agerar lojalt och utbyter information snabbt och korrekt. Alla statistiska uppgifter ska lämnas enligt de tekniska och metodologiska specifikationer som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007¹.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

- (10) Byrån bör samla in och analysera information om asylsituationen i unionen och i tredjeländer i den mån denna situation kan påverka unionen. Denna insamling och analys av information bör ge byrån möjligheter att tillhandahålla medlemsstaterna uppdaterad information, bland annat om migrations- och flyktingströmmar, och att identifiera möjliga risker för medlemsstaternas asyl- och mottagningssystem. För det ändamålet bör byrån ha ett nära samarbete med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896¹.
- (11) Inga personuppgifter bör lagras i databaser eller offentliggöras på webbportaler inrättade av byrån avseende den rättsliga utvecklingen på asylområdet, inklusive relevant rättspraxis, såvida inte sådana uppgifter har hämtas från informationskällor som är tillgängliga för allmänheten.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

- (12) Byrån bör kunna utplacera sambandsmän i medlemsstaterna som ska främja samarbete och fungera som förbindelselänk mellan byrån och de nationella myndigheterna med ansvar för asyl- och invandringsfrågor och andra relevanta myndigheter. Sambandsmännen bör underlätta kommunikation mellan den berörda medlemsstaten och byrån och dela med sig av relevant information från byrån till den berörda medlemsstaten. De bör stödja insamling av information och bidra till att främja tillämpningen och genomförandet av unionsrätten på asylområdet, även med avseende på respekt för grundläggande rättigheter. Sambandsmännen bör regelbundet rapportera om asylsituationen i medlemsstaterna till byråns verkställande direktör, och dessa rapporter bör beaktas vid tillämpningen av övervakningsmekanismen enligt denna förordning. När sådana rapporter ger anledning till oro avseende en eller flera aspekter av relevans för den berörda medlemsstaten bör den verkställande direktören utan dröjsmål informera medlemsstaten i fråga.
- (13) Byrån bör tillhandahålla medlemsstaterna nödvändigt stöd när de fullgör sina uppgifter och skyldigheter enligt förordning (EU) nr 604/2013.
- (14) När det gäller vidarebosättning bör byrån på medlemsstaternas begäran kunna ge nödvändigt stöd till dem. I detta syfte bör byrån utveckla och erbjuda sakkunskap när det gäller vidarebosättning för att stödja vidarebosättningsåtgärder som vidtas av medlemsstaterna.

- (15) Byrån bör bistå medlemsstaterna med utbildning av experter från alla nationella förvaltningar och domstolar och nationella myndigheter med ansvar för asylfrågor, bland annat genom att utarbeta ett europeiskt asylcurriculum. Medlemsstaterna bör utarbeta lämplig fortbildning på grundval av det europeiska asylcurriculumet i syfte att främja bästa praxis och gemensamma standarder vid genomförandet av unionsrätten på asylområdet. I det avseendet bör medlemsstaterna inkludera de centrala delarna av det europeiska asylcurriculumet i sin fortbildning. Det är viktigt att dessa centrala delar omfattar frågor som rör fastställandet av huruvida sökande uppfyller kraven för att beviljas internationellt skydd samt intervjutekniker och bevisbedömning. Dessutom bör byrån kontrollera och, vid behov, säkerställa att alla experter som deltar i asylstödgrupper eller utgör en del av den reserv för asylinsatser som inrättas enligt denna förordning (*reserven för asylinsatser*) får nödvändig fortbildning innan de deltar i operativ verksamhet som den organiserar.
- (16) Byrån bör säkerställa ett mer strukturerat, uppdaterat och rationaliserat framtagande av information om relevanta tredjeländer på unionsnivå. Byrån bör samla in relevant information och utarbeta rapporter med landinformation. För det ändamålet bör byrån inrätta och driva europeiska nätverk för information om tredjeländer, så att överlappningar undviks och det skapas synergier med nationella rapporter. Det är nödvändigt att informationen om tredjeländer avser bland annat den politiska, religiösa och säkerhetsrelaterade situationen, liksom kränkningar av mänskliga rättigheter, inbegripet tortyr och misshandel, i det berörda tredjelandet.

- (17) I syfte att främja samstämmighet i bedömningen av ansökningar om internationellt skydd och med avseende på typen av skydd som beviljas bör byrån tillsammans med medlemsstaterna utarbeta en gemensam analys om situationen i specifika ursprungsländer (*den gemensamma analysen*) och vägledningarna. Den gemensamma analysen bör bestå av en bedömning av situationen i relevanta ursprungsländer på grundval av information om ursprungsländer. Vägledningarna bör baseras på byråns och medlemsstaternas tolkning av denna gemensamma analys. Vid utarbetandet av den gemensamma analysen och vägledningarna bör byrån ta hänsyn till de senaste riktlinjerna från FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) för bedömning av huruvida asylsökande från specifika ursprungsländer är i behov av internationellt skydd (*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers*), och den bör kunna ta hänsyn till andra relevanta källor. Med förbehåll för medlemsstaternas behörighet att besluta om enskilda ansökningar om internationellt skydd bör medlemsstaterna ta hänsyn till den relevanta gemensamma analysen och de relevanta vägledningarna vid bedömningar av ansökningar om internationellt skydd från sökande med ursprung i tredjeländer för vilka en gemensam analys och vägledningarna har utarbetats i enlighet med denna förordning.

- (18) Byrån bör bistå kommissionen och bör kunna bistå medlemsstaterna genom att tillhandahålla information och analyser om tredjeländer när det gäller konceptet säkert ursprungsland och konceptet säkert tredjeland. När byrån tillhandahåller sådan information och sådana analyser bör den rapportera till Europaparlamentet och till rådet i enlighet med denna förordning.
- (19) I syfte att säkerställa en hög grad av enhetlighet baserat på höga skyddsnivåer i fråga om förfaranden för internationellt skydd, mottagningsvillkor och bedömning av skyddsbehov i hela unionen bör byrån organisera och samordna verksamheter som främjar ett korrekt och ändamålsenligt genomförande av unionsrätten på asylområdet genom instrument av icke-bindande karaktär. För detta ändamål bör byrån utveckla operativa standarder, indikatorer och riktlinjer i asylfrågor. Byrån bör möjliggöra och främja utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna.

- (20) Byrån bör, i nära samarbete med kommissionen och med förbehåll för kommissionens ansvar i egenskap av fördragens väktare, övervaka den operativa och tekniska tillämpningen av Ceas med målet att förhindra eller identifiera eventuella brister i medlemsstaternas asyl- och mottagningssystem och bedöma deras kapacitet och beredskap att hantera situationer med oproportionerligt tryck, i syfte att effektivisera de systemen (*övervakningsmekanismen*). Övervakningsmekanismen bör vara heltäckande och det bör vara möjligt att grunda övervakningen på information från den berörda medlemsstaten, byråns analys av information om asylsituationen, besök på plats, inbegripet besök med kort varsel, stickprov samt information från mellanstatliga organisationer eller organ, särskilt UNHCR, och andra relevanta organisationer på grundval av deras sakkunskap. Den verkställande direktören bör ge den berörda medlemsstaten möjlighet att lämna synpunkter på de preliminära iakttagelserna från en övervakningsinsats som genomförts som en del av övervakningsmekanismen och därefter på utkastet till rekommendationer. Den verkställande direktören bör utarbeta utkastet till rekommendationer i samråd med kommissionen. Efter att ha tagit hänsyn till den berörda medlemsstatens synpunkter bör den verkställande direktören till styrelsen lämna iakttagelserna från övervakningsinsatsen och utkastet till rekommendationer, där huvuddragen i de åtgärder som bör vidtas av den berörda medlemsstaten, inbegripet med bistånd från byrån om det behövs, för att åtgärda eventuella brister eller problem vad gäller kapacitet och beredskap anges.

Det bör i utkastet till rekommendationer anges inom vilka tidsramar dessa åtgärder bör vidtas. Styrelsen bör anta rekommendationerna. Den berörda medlemsstaten bör ha möjlighet att begära bistånd från byrån vid genomförandet av rekommendationerna och kan begära särskilt ekonomiskt stöd från relevanta finansieringsinstrument på unionsnivå.

- (21) Övervakningsinsatsen bör äga rum i nära samarbete med den berörda medlemsstaten, inbegripet med avseende på besök på plats och stickprov, vid behov. Det är lämpligt att stickprov består av ett urval av positiva och negativa beslut som täcker en viss tidsperiod och är av relevans för den aspekt av Ceas som övervakningen avser. Det är lämpligt att basera stickprov på objektiva indikatorer, till exempel andelen godkända ansökningar. Stickprovsförfarandet påverkar inte medlemsstaternas behörighet att fatta beslut om enskilda ansökningar om internationellt skydd, och ska genomföras på ett sätt som fullt ut respekterar konfidentialitetsprincipen.
- (22) För att inrikta övervakningsinsatsen på vissa delar av Ceas bör byrån ha möjlighet att övervaka tematiska eller specifika aspekter av Ceas. Om byrån inleder en övervakningsinsats av tematiska eller specifika aspekter av Ceas bör den säkerställa att samtliga medlemsstater blir föremål för denna tematiska eller specifika övervakning. För att undvika dubbelarbete för byråns del skulle det emellertid inte vara lämpligt att göra en medlemsstat föremål för en övervakningsinsats av tematiska eller specifika aspekter av Ceas under ett år då det genomförs en övervakning av den operativa och tekniska tillämpningen av samtliga aspekter av Ceas i den medlemsstaten.

- (23) Om den berörda medlemsstaten inte vidtar nödvändiga åtgärder för att genomföra de rekommendationer som antagits av styrelsen inom den fastställda fristen och därför inte åtgärdar de identifierade bristerna i sina asyl- och mottagningssystem eller eventuella problem med kapacitet och beredskap vilka får allvarliga konsekvenser för Ceas funktion, bör kommissionen, på grundval av sin egen bedömning, anta rekommendationer riktade till den medlemsstaten som identifierar vilka åtgärder som krävs för att avhjälpa situationen, vid behov inbegripet specifika åtgärder som ska vidtas av byrån till stöd för den medlemsstaten. Det bör vara möjligt för kommissionen att organisera besök på plats i den berörda medlemsstaten i syfte att kontrollera genomförandet av rekommendationerna. I sin bedömning bör kommissionen beakta hur allvarliga de identifierade bristerna är i relation till konsekvenserna för Ceas funktion. Om medlemsstaten efter att den tidsfrist som fastställts i rekommendationerna löpt ut inte har följt rekommendationerna bör kommissionen kunna lägga fram ett förslag till en rådets genomförandeakt som identifierar åtgärder som byrån ska vidta för att stödja den medlemsstaten och som uppställer krav på att den medlemsstaten samarbetar med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder.
- (24) När byrån inrättar expertgrupper som ska genomföra övervakningsinsatsen bör den bjuda in en observatör från UNHCR. Avsaknaden av en sådan observatör hindrar inte grupperna från att utföra sina uppgifter.

- (25) För att främja och förbättra Ceas korrekta funktion och bistå medlemsstaterna i genomförandet av deras skyldigheter inom ramen för Ceas bör byrån tillhandahålla medlemsstaterna operativt och tekniskt bistånd, särskilt i fall då deras asyl- och mottagningssystem utsätts för oproportionerligt tryck. Detta bistånd bör tillhandahållas på grundval av en operativ plan och genom utplacering av asylstödgrupper. Asylstödgrupperna bör bestå av experter ur byråns egen personal, experter från medlemsstaterna, experter som medlemsstaterna utstationerat till byrån eller andra experter som inte är anställda av byrån, med styrkt relevant kunskap och erfarenhet i linje med de operativa behoven. Det är viktigt att byrån endast använder sig av sådana andra experter som inte är anställda av den om den inte på annat sätt kan säkerställa ett korrekt utförande av sina uppgifter utan dröjsmål på grund av brist på tillgängliga experter från medlemsstaterna eller ur byråns egen personal.
- (26) Asylstödgrupperna bör kunna bistå medlemsstaterna med operativa och tekniska åtgärder, bland annat genom att tillhandahålla sakkunskap med avseende på identifiering och registrering av tredjelandsmedborgare, tolktjänster samt information om ursprungsländer och om hantering och handläggning av asylärenden, genom att bistå nationella myndigheter som är behöriga att pröva ansökningar om internationellt skydd och genom att bistå med omplacering eller överföring av personer som ansökt om eller beviljats internationellt skydd. Systemet med asylstödgrupper bör regleras genom denna förordning i syfte att säkerställa att de kan utplaceras på ett ändamålsenligt sätt.

- (27) Experter som deltar i asylstödgrupper bör slutföra nödvändig fortbildning som är av relevans för deras arbetsuppgifter och funktioner inom ramen för deras deltagande i operativ verksamhet. Byrån bör, vid behov och före eller i samband med utplaceringen, ge dessa experter fortbildning som är specifik för det operativa och tekniska bistånd som tillhandahålls i den berörda medlemsstaten (*värdmedlemsstaten*). För att experter som deltar i asylstödgrupper ska kunna medverka i underlättandet av prövningen av ansökningar om internationellt skydd är det viktigt att de styrker minst ett års relevant erfarenhet.
- (28) Det bör inrättas en reserv för asylinsatser för att säkerställa att experter till asylstödgrupper finns att tillgå och att de vid behov kan utplaceras omedelbart. Reserven för asylinsatser bör bestå av minst 500 experter från medlemsstaterna.
- (29) Om en medlemsstats asyl- och mottagningssystem utsätts för oproportionerligt tryck bör byrån, på begäran av den medlemsstaten eller på eget initiativ med den medlemsstatens samtycke, kunna bistå denna medlemsstat med en rad åtgärder, inbegripet utplacering av experter från reserven för asylinsatser.

- (30) För att komma till rätta med en situation där en medlemsstats asyl- eller mottagningssystem inte längre är ändamålsenligt, i en utsträckning som får allvarliga konsekvenser för Ceas funktion, samt utsätts för ett oproportionerligt tryck som ställer ett exceptionellt tungt och akut krav på det systemet och den berörda medlemsstaten inte vidtar tillräckliga åtgärder för att komma till rätta med detta tryck, inbegripet genom att inte begära operativt och tekniskt bistånd eller genom att inte samtycka till ett initiativ från byrån avseende sådant bistånd, eller där den berörda medlemsstaten inte följer kommissionens rekommendationer till följd av en övervakningsinsats, bör kommissionen kunna lägga fram ett förslag till rådet om en genomförandeakt som identifierar åtgärder som byrån ska vidta och uppställer krav på att den berörda medlemsstaten ska samarbeta med byrån i genomförandet av dessa åtgärder. Befogenheten att anta en sådan genomförandeakt bör tilldelas rådet med tanke på att de åtgärder som ska beslutas kan vara politiskt känsliga och med tanke på de konsekvenser som sådana åtgärder kan få för de nationella myndigheternas uppgifter. Byrån bör, på grundval av den genomförandeakten, kunna ingripa till stöd för en medlemsstat vars asyl- eller mottagningssystem inte längre är ändamålsenligt, i en utsträckning som får allvarliga konsekvenser för Ceas funktion. Ett sådant ingripande från byråns sida påverkar inte överträdelseförfaranden som kommissionen kan komma att inleda.

- (31) För att asylstödgrupperna, inbegripet experter som utplacerats från reserven för asylinsatser, ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt med de resurser som krävs bör byrån kunna förvärva eller hyra teknisk utrustning. Detta bör dock inte påverka värdmedlemsstaters skyldighet att tillhandahålla de resurser och den utrustning som krävs för att byrån ska kunna tillhandahålla nödvändigt operativt och tekniskt bistånd. Innan byrån förvärvar eller hyr utrustning bör den utföra en grundlig behovsanalys och kostnads-nyttoanalys.
- (32) När det gäller medlemsstater vars asyl- och mottagningssystem utsätts för särskilt och oproportionerligt tryck, särskilt på grund av deras geografiska eller demografiska situation, bör byrån stödja solidaritetsåtgärder inom unionen och fullgöra sina uppgifter och skyldigheter med avseende på omplaceringar eller överföringar av personer som ansökt om eller beviljats internationellt skydd inom unionen, och samtidigt säkerställa att asyl- och mottagningssystemen inte utnyttjas felaktigt.

- (33) Om en medlemsstat står inför specifika och oproportionerliga migrationsutmaningar i särskilda delar vid de yttre gränserna, kallade hotspot-områden, bör den kunna begära att byrån bidrar med operativt och tekniskt bistånd. I sådana fall kan medlemsstaten förlita sig på en ökad operativ och teknisk förstärkning genom stödenheter för migrationshantering sammansatta av expertgrupper från medlemsstaterna som utplaceras genom byrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794¹, eller andra relevanta unionsorgan och unionsbyråer, liksom experter ur byråns personal och från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån med målet att hantera sådana utmaningar. Det är lämpligt att byrån bistår kommissionen med samordningen mellan de olika unionsorganen och unionsbyråerna på plats.
- (34) I hotspot-områden samarbetar medlemsstaterna, under kommissionens samordning, med relevanta unionsorgan och unionsbyråer. Unionsorgan och unionsbyråer ska agera inom ramen för sina respektive uppdrag och befogenheter. Kommissionen ska i samarbete med de relevanta unionsorganen och unionsbyråerna säkerställa att verksamheten i hotspot-områden är förenlig med relevant unionsrätt.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (35) För att kunna fullgöra sitt uppdrag bör byrån, i den utsträckning som fullgörandet av uppgifterna kräver, samarbeta med unionsorgan och unionsbyråer, särskilt de organ och byråer som är verksamma på området rättsliga och inrikes frågor, i frågor som omfattas av denna förordning, inom ramen för samarbetsavtal som ingåtts i enlighet med unionsrätten och unionspolitiken. Dessa samarbetsavtal bör godkännas på förhand av kommissionen.
- (36) Det är viktigt att byrån samarbetar med det europeiska migrationsnätverket, som inrättades genom rådets beslut 2008/381/EG¹, för att säkerställa synergier och undvika överlappande verksamhet.
- (37) Byrån bör samarbeta med internationella organisationer, särskilt UNHCR, i frågor som omfattas av denna förordning, och detta bör ske inom ramen för samarbetsavtal för att dra nytta av deras sakkunskap och stöd. För detta syfte bör den roll som UNHCR och andra relevanta internationella organisationer har erkännas fullt ut, och dessa organisationer bör delta i byråns arbete. Dessa samarbetsavtal bör godkännas på förhand av kommissionen.

¹ Rådets beslut 2008/381/EG av den 14 maj 2008 om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk (EUT L 131, 21.5.2008, s. 7).

- (38) Byrån bör underlätta det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeländer i frågor som rör byråns verksamhet, och i den omfattning som krävs för utförandet av dess uppgifter. Byrån bör också kunna samarbeta med myndigheter i tredjeländer i frågor som omfattas av denna förordning, inom ramen för samarbetsavtal som bör godkännas på förhand av kommissionen. Byrån bör handla i enlighet med unionens utrikespolitik och det är lämpligt att den integrerar sin yttre verksamhet i ett bredare strategiskt samarbete med tredjeländer. Inte under några omständigheter omfattar byråns mandat att utveckla en självständig utrikespolitik. I samarbetet med tredjeländer bör byrån och medlemsstaterna respektera de grundläggande rättigheter som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) och iaktta normer och standarder som utgör en del av unionsrätten, inbegripet när verksamheten bedrivs på tredjeländers territorier.
- (39) Byrån bör kunna utplacera experter ur sin egen personal som sambandsmän i relevanta tredjeländer för att underlätta samarbetet med tredjeländer i asylfrågor. Innan en sambandsman utplaceras bör byrån göra en bedömning av situationen för de mänskliga rättigheterna i det berörda landet för att säkerställa att landet i fråga följer normer avseende mänskliga rättigheter som inte får inskränkas.

- (40) Byrån bör upprätthålla en nära dialog med det civila samhället i syfte att utbyta information och samla kunskaper på asylområdet. Byrån bör inrätta ett rådgivande forum som bör fungera som en mekanism för informationsutbyte och spridning av kunskap om asylfrågor. Det rådgivande forumet bör ge råd till den verkställande direktören och styrelsen i frågor som omfattas av denna förordning. Det är viktigt att det rådgivande forumets sammansättning och storlek fastställs med vederbörligt beaktande av effektiviteten i dess verksamhet, och att byrån tilldelar det rådgivande forumet tillräckliga personalresurser och ekonomiska resurser.
- (41) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i internationell rätt och unionsrätten, inbegripet stadgan. All verksamhet som bedrivs av byrån bör genomföras på ett sätt som fullt ut respekterar dessa grundläggande rättigheter och principer, särskilt rätten till asyl, principen om non-refoulement, rätten till respekt för privatlivet och familjelivet, inbegripet familjeåterförening enligt unionsrätten, barnets rättigheter, rätten till skydd av personuppgifter och rätten till ett effektivt rättsmedel och en rättvis rättegång. Barnets rättigheter och de särskilda behoven hos personer i en utsatt situation bör alltid beaktas. Byrån bör därför utföra sina uppgifter med respekt för barnets bästa, i enlighet med FN:s konvention om barnets rättigheter, med vederbörlig hänsyn till den minderårigas välbefinnande och sociala utveckling, säkerhet och trygghet samt den minderårigas egna synpunkter, beroende på hans eller hennes ålder och mognad.

- (42) I fall där det operativa och tekniska bistånd som tillhandahålls av byrån rör personer i en utsatt situation bör biståndet i fråga anpassas efter situationen för dessa personer, i enlighet med de krav som fastställs i unionsrätten och nationell rätt på asylområdet.
- (43) Byrån bör anta och genomföra en strategi för grundläggande rättigheter för att övervaka de grundläggande rättigheterna och säkerställa att de skyddas.
- (44) Det bör utses ett oberoende ombud för grundläggande rättigheter för att säkerställa att byrån respekterar de grundläggande rättigheterna i sin verksamhet och främja respekt för grundläggande rättigheter inom byrån i enlighet med stadgan, inbegripet genom att föreslå en strategi för grundläggande rättigheter för byrån och säkerställa att den genomförs, och genom att hantera klagomål som byrån tar emot via byråns klagomålsmekanism. I detta syfte är det viktigt att byrån förser ombudet för grundläggande rättigheter med tillräckliga resurser och personal som motsvarar dess uppdrag och storlek.

- (45) Byrån bör inrätta en klagomålsmekanism som står under ombudet för grundläggande rättigheters ansvar. Klagomålsmekanismen bör syfta till att säkerställa att de grundläggande rättigheterna respekteras i all byråns verksamhet. Klagomålsmekanismen bör vara en administrativ mekanism. Ombudet för grundläggande rättigheter bör ansvara för hanteringen av klagomål som byrån mottar, i enlighet med rätten till god förvaltning. Det är viktigt att klagomålsmekanismen är ändamålsenlig och säkerställer att klagomål följs upp på rätt sätt. Klagomålsmekanismen påverkar inte tillgången till administrativa medel och rättsmedel och utgör inte ett villkor för att använda sådana medel. Klagomålsmekanismen bör inte utgöra en mekanism för klagomål mot beslut som fattats av en nationell myndighet om en enskild ansökan om internationellt skydd. Det är centralt att medlemsstater genomför brottsutredningar vid behov. För att öka transparensen och ansvarsskyldigheten bör byrån rapportera om klagomålsmekanismen i sin årliga rapport om asylsituationen i unionen. Det är viktigt att byråns årliga rapport om asylsituationen i unionen omfattar särskilt antalet klagomål som den mottagit, de typer av kränkningar av grundläggande rättigheter som är involverade, de berörda insatserna, om möjligt, och de uppföljningsåtgärder som byrån och medlemsstaterna vidtagit.

- (46) Kommissionen och medlemsstaterna bör vara företrädade i byråns styrelse för att kunna utöva praktisk och politisk tillsyn över dess arbete. Styrelsen bör ge allmänna riktlinjer för byråns verksamhet och säkerställa att den utför sina uppgifter. Om möjligt är det lämpligt att styrelsen består av de operativa cheferna för medlemsstaternas myndigheter med ansvar för asylfrågor eller av deras företrädare och att alla parter som är företrädade i styrelsen anstränger sig för att begränsa omsättningen av sina företrädare, i syfte att säkerställa kontinuitet i dess arbete. Styrelsen bör ges nödvändiga befogenheter, särskilt för att kunna fastställa budgeten, kontrollera budgetens genomförande, anta relevanta finansiella regler, utarbeta transparenta förfaranden för byråns beslutsfattande samt utse den verkställande direktören och den vice verkställande direktören. Det är lämpligt att byrån styrs och drivs i enlighet med principerna i den gemensamma ansats för unionens decentraliserade byråer som antogs av Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 19 juli 2012.
- (47) Byrån bör vara oberoende i operativa och tekniska frågor och bör vara rättsligt, administrativt och finansiellt oberoende. Det är därför både nödvändigt och lämpligt att byrån är en unionsbyrå med juridisk personlighet som utövar de befogenheter som den tilldelas i denna förordning.

- (48) Byrån bör rapportera om sin verksamhet till Europaparlamentet och rådet.
- (49) För att garantera dess oberoende bör byrån ha en egen budget som huvudsakligen bör härröra från ett bidrag från unionen. Finansiering av byrån kommer att medges under förutsättning att budgetmyndigheten når en överenskommelse enligt punkt 27 i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel¹. Unionens budgetförfarande bör tillämpas på unionens bidrag och varje annat stöd som belastar unionens allmänna budget. Revisionsrätten bör granska byråns räkenskaper.
- (50) Det är viktigt att den konsoliderade årliga rapporten om byråns verksamhet inbegriper uppgifter om andelen utgifter för var och en av byråns huvudsakliga verksamheter.

¹ EUT L 433I, 22.12.2020, s. 28.

- (51) Finansiella resurser som ställs till förfogande av byrån i form av bidrag, delegeringsavtal eller kontrakt i enlighet med denna förordning får inte leda till dubbelfinansiering via andra nationella eller internationella finansiella resurser eller finansiella resurser på unionsnivå.
- (52) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715¹ bör vara tillämplig på byrån.
- (53) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013² bör vara tillämplig utan begränsning på byrån, som bör ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)³.
- (54) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001⁴ bör vara tillämplig på byrån.

¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 10.5.2019, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

³ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

- (55) All behandling av personuppgifter som utförs av byrån inom ramen för denna förordning bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹, med respekt för nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna. Byrån bör behandla personuppgifter endast i syfte att utföra sina uppgifter med avseende på tillhandahållande av operativt och tekniskt bistånd till medlemsstaterna, vidarebosättning, underlättande av informationsutbyte med medlemsstaterna och med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europol och Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727², och med avseende på analysen av information om asylsituationen i syfte att samla in stickprov inom ramen för övervakningsinsatsen och i syfte att potentiellt handlägga ansökningar om internationellt skydd inom ramen för information som erhållits när den utför sina uppgifter i stödenheter för migrationshantering i hotspot-områden, samt för administrativa ändamål. All behandling av personuppgifter bör vara strikt begränsad till personuppgifter som krävs för dessa ändamål och bör ske med hänsyn till proportionalitetsprincipen. All ytterligare behandling av lagrade personuppgifter för andra ändamål än de som anges i denna förordning bör vara förbjuden.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).

- (56) Alla personuppgifter som behandlas av byrån, utom sådana som behandlas för administrativa ändamål, bör raderas efter 30 dagar. En längre lagringsperiod är inte nödvändig för de ändamål för vilka byrån behandlar personuppgifter inom ramen för denna förordning.
- (57) Känsliga personuppgifter som är nödvändiga för att bedöma om en tredjelandsmedborgare uppfyller kraven för att beviljas internationellt skydd bör behandlas endast i syfte att underlätta prövningen av en ansökan om internationellt skydd i syfte att tillhandahålla nödvändigt bistånd i ett förfarande för internationellt skydd eller för vidarebosättningsändamål. Sådan behandling bör begränsas till det som är strikt nödvändigt för att genomföra en fullständig bedömning av en ansökan om internationellt skydd i den sökandes intresse.

- (58) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹ är tillämplig på medlemsstaters behandling av personuppgifter som utförs vid tillämpning av denna förordning, såvida inte behandlingen utförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, i vilket även ingår att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten.
- (59) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680² är tillämpligt på behandling av personuppgifter som utförs av behöriga myndigheter i medlemsstaterna i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten enligt denna förordning.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (60) De regler som fastställs i förordning (EU) 2016/679 om skydd av fysiska personers rättigheter och friheter med avseende på behandling av personuppgifter – i synnerhet deras rätt till skydd av personuppgifter som rör dem – bör tydliggöras när det gäller ansvaret för behandlingen av uppgifter, skyddet av de registrerades rättigheter och tillsynen över dataskyddet, särskilt med avseende på vissa sektorer.
- (61) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att främja genomförandet av Ceas och förbättra dess funktion, stärka det praktiska samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaterna i asylfrågor, främja unionsrätten på asylområdet och operativa standarder för att garantera en hög grad av enhetlighet när det gäller förfaranden för internationellt skydd, mottagningsvillkor och bedömning av skyddsbehov i hela unionen, övervaka den operativa och tekniska tillämpningen av Ceas och tillhandahålla ökat tekniskt och operativt bistånd till medlemsstaterna med avseende på förvaltningen av deras asyl- och mottagningssystem, särskilt till de medlemsstater som utsätts för oproportionerligt tryck på sina asyl- och mottagningssystem, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (62) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (63) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.
- (64) Med hänsyn till att Danmark hittills har bidragit till det praktiska samarbetet mellan medlemsstaterna på asylområdet bör byrån underlätta operativt samarbete med Danmark. För detta ändamål bör en företrädare för Danmark bjudas in att delta i alla styrelsens möten, utan rösträtt.

- (65) För att byrån ska kunna fullgöra sitt uppdrag bör den stå öppen för deltagande av sådana länder som slutit avtal med unionen och därmed har antagit och tillämpar unionsrätten på det område som omfattas av denna förordning, särskilt Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz. Följaktligen, och med hänsyn till att Liechtenstein, Norge och Schweiz deltar i Easos verksamhet på grundval av avtal som dessa länder slutit med unionen om sitt deltagande i arbetet vid Easo bör Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz kunna delta i arbetet vid byrån och bidra till det praktiska samarbetet mellan medlemsstaterna och byrån i enlighet med de villkor som fastställs i befintliga eller framtida avtal. I detta syfte bör företrädare för Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz kunna delta i styrelsens möten som observatörer.
- (66) Denna förordning påverkar inte nationella asylmyndigheters behörighet att fatta beslut om enskilda ansökningar om internationellt skydd.

- (67) Denna förordning syftar till att ändra och utvidga bestämmelserna i förordning (EU) nr 439/2010. Eftersom ett stort antal väsentliga ändringar genomförs bör den förordningen av tydlighetsskäl ersättas i sin helhet med avseende på de medlemsstater som är bundna av den här förordningen. Den byrå som inrättas genom den här förordningen bör ersätta Easo, som inrättades genom förordning (EU) nr 439/2010, och överta Easos uppgifter, och följaktligen bör den förordningen upphävas. För de medlemsstater som är bundna av den här förordningen bör hänvisningar till den upphävda förordningen anses som hänvisningar till den här förordningen.

- (68) Bestämmelserna i denna förordning om övervakningsmekanismen för den operativa och tekniska tillämpningen av Ceas är bland annat kopplade till det system för fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövning av ansökningar om internationellt skydd som inrättats genom förordning (EU) nr 604/2013. Eftersom det system som inrättats genom den förordningen kan komma att ändras anses det nödvändigt att skjuta upp tillämpningen av de bestämmelserna till ett senare datum, nämligen den 31 december 2023. Vidare är de bestämmelser om övervakningsmekanismen som rör antagandet av rekommendationer riktade till den berörda medlemsstaten, och bestämmelserna om situationer med oproportionerligt tryck eller asyl- och mottagningssystem som inte är ändamålsenliga, mer direkt kopplade till – och påverkas av – ansvarsaspekterna i det system som inrättats genom förordning (EU) nr 604/2013. Eftersom den förordningen kan komma att ersättas av en ny rättsakt som för närvarande är föremål för förhandlingar, och med tanke på betydelsen av de relevanta aspekterna av en sådan ny rättsakt, bör de bestämmelserna inte tillämpas förrän från och med den dag då den förordningen ersätts, såvida inte den förordningen ersätts före den 31 december 2023, i vilket fall de bestämmelserna bör tillämpas från den 31 december 2023.

- (69) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001¹ och avgav ett yttrande den 21 september 2016².

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

² EUT C 9, 12.1.2017, s. 3.

Kapitel 1

Europeiska unionens asylbyrå

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Denna förordning inrättar Europeiska unionens asylbyrå (*byrån*). Byrån ska ersätta och efterträda Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo), som inrättades genom förordning (EU) nr 439/2010.
2. Byrån ska bidra till att säkerställa en effektiv och enhetlig tillämpning av unionsrätten på asylområdet i medlemsstaterna på ett sätt som fullt ut respekterar grundläggande rättigheter. Byrån ska underlätta och stödja medlemsstaternas verksamheter vid genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas), inbegripet genom att skapa förutsättningar för en enhetlig bedömning av ansökningar om internationellt skydd i hela unionen och genom att samordna och stärka det praktiska samarbetet och informationsutbytet.

Byrån ska förbättra Ceas funktion, bland annat genom den övervakningsmekanism som avses i artikel 14 och genom att tillhandahålla medlemsstaterna operativt och tekniskt bistånd, i synnerhet när deras asyl- och mottagningssystem utsätts för oproportionerligt tryck.

3. Byrån ska vara ett kompetenscentrum i kraft av sin oberoende ställning, den vetenskapliga och tekniska kvaliteten på det bistånd som den tillhandahåller och den information som den samlar in och sprider, öppenheten i dess förfaranden och arbetsmetoder, den omsorg med vilken den utför sina uppgifter samt det it-stöd som behövs för att den ska kunna fullgöra sitt uppdrag.

Artikel 2

Uppgifter

1. Vid tillämpningen av artikel 1 ska byrån utföra följande uppgifter:
 - a) Underlätta, samordna och stärka det praktiska samarbetet och informationsutbytet mellan medlemsstaterna om deras asyl- och mottagningssystem.
 - b) Samla in och analysera kvalitativ och kvantitativ information om situationen på asylområdet och om genomförandet av Ceas.
 - c) Stödja medlemsstaterna när de fullgör sina uppgifter och skyldigheter inom ramen för Ceas.
 - d) Bistå medlemsstaterna avseende fortbildning och vid behov tillhandahålla fortbildning för medlemsstaternas experter från alla nationella förvaltningar, domstolar och andra nationella myndigheter med ansvar för asylfrågor, inbegripet genom att utveckla ett europeiskt asylcurriculum.

- e) Upprätta och regelbundet uppdatera rapporter och andra handlingar som tillhandahåller information om situationen i relevanta tredjeländer, inbegripet ursprungsländer, på unionsnivå.
- f) Inrätta och samordna europeiska nätverk för information om tredjeländer.
- g) Organisera verksamheter och samordna arbetet mellan medlemsstaterna för att utveckla en gemensam analys om situationen i ursprungsländer och vägledningar.
- h) Tillhandahålla information och analyser om tredjeländer med avseende på konceptet säkert ursprungsland och konceptet säkert tredjeland (*säkert land-koncepten*).
- i) Tillhandahålla ändamålsenligt operativt och tekniskt bistånd till medlemsstaterna, särskilt när deras asyl- och mottagningssystem utsätts för oproportionerligt tryck.
- j) Ge tillräckligt stöd till medlemsstaterna i fullgörandet av deras uppgifter och skyldigheter enligt förordning (EU) nr 604/2013.
- k) Bistå med omplacering eller överföring av personer som har ansökt om eller beviljats internationellt skydd inom unionen.
- l) Inrätta och utplacera asylstödgrupper.
- m) Inrätta en reserv för asylinsatser i enlighet med artikel 19.6 (*reserven för asylinsatser*).

- n) Förvärva och avdela nödvändig teknisk utrustning för asylstödgrupper och utplacera experter från reserven för asylinsatser.
 - o) Utveckla operativa standarder, indikatorer, riktlinjer och bästa praxis för genomförandet av unionsrätten på asylområdet.
 - p) Utplacera sambandsmän i medlemsstaterna.
 - q) Övervaka den operativa och tekniska tillämpningen av Ceas för att hjälpa medlemsstaterna att effektivisera sina asyl- och mottagningssystem.
 - r) Ge stöd till medlemsstaterna i deras samarbete med tredjeländer i frågor som rör Ceas externa dimension, inbegripet genom utplacering av sambandsmän i tredjeländer.
 - s) Bistå medlemsstaterna i deras åtgärder för vidarebosättning.
2. Byrån ska på eget initiativ delta i kommunikationsverksamhet inom ramen för sitt uppdrag. Den ska tillhandahålla allmänheten korrekt och heltäckande information om sina verksamheter. Byrån får inte delta i kommunikationsverksamhet som är till skada för de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel. Kommunikationsverksamheten ska genomföras utan att det påverkar tillämpningen av artikel 65 och i enlighet med de relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som antas av styrelsen.

Artikel 3

Nationella kontaktpunkter för kommunikation

Varje medlemsstat ska utse minst en nationell kontaktpunkt för kommunikation med byrån i frågor som rör de uppgifter som avses i artikel 2.

Kapitel 2

Praktiskt samarbete och information om asyl

Artikel 4

Skyldighet att samarbeta lojalt och utbyta information

1. Byrån och nationella myndigheter med ansvar för asyl- och invandringsfrågor och andra relevanta myndigheter ska samarbeta lojalt.
2. För att fullgöra sina uppgifter och skyldigheter enligt denna förordning – i synnerhet för byråns utförande av de uppgifter som avses i artikel 2 – ska byrån och nationella myndigheter med ansvar för asyl- och invandringsfrågor och andra relevanta myndigheter i god tid och på ett korrekt sätt utbyta all nödvändig information.

3. Byrån ska ha ett nära samarbete med de nationella myndigheterna med ansvar för asyl- och invandringsfrågor och andra relevanta myndigheter samt med kommissionen. Byrån ska utföra sina uppgifter utan att det påverkar de uppgifter som tilldelats andra relevanta unionsorgan och unionsbyråer. Byrån ska samarbeta med dessa organ och byråer, mellanstatliga organisationer, särskilt FN:s flyktingkommissariat (UNHCR), och andra relevanta organisationer i enlighet med vad som föreskrivs i denna förordning.
4. Byrån ska organisera, främja och samordna verksamheter som möjliggör informationsutbyte mellan medlemsstaterna, inbegripet genom inrättande av nätverk när så är lämpligt.
5. Om den verkställande direktören efter att ha uppmanat en medlemsstat att tillhandahålla byrån den information som krävs för att byrån ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning fastställer att den berörda medlemsstaten systematiskt har underlåtit att göra detta, ska han eller hon rapportera detta till styrelsen och kommissionen.

Artikel 5

Analys av information om asylsituationen

1. Byrån ska samla in och analysera information om asylsituationen i unionen och i tredjeländer i den mån denna kan påverka unionen, inklusive uppdaterad information om bakomliggande orsaker, migrations- och flyktingströmmar, förekomsten av ensamkommande barn, den allmänna mottagningskapaciteten och tredjeländers vidarebosättningsbehov samt möjliga tillströmningar av ett stort antal tredjelandsmedborgare som kan förorsaka oproportionerligt tryck på medlemsstaternas asyl- och mottagningssystem, i syfte att i god tid tillhandahålla medlemsstaterna tillförlitlig information och identifiera möjliga risker för medlemsstaternas asyl- och mottagningssystem.

För det ändamål som anges i första stycket i denna punkt ska byrån ha ett nära samarbete med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och där så är lämpligt beakta den riskanalys som utförs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån enligt artikel 29 i förordning (EU) 2019/1896, i syfte att säkerställa största möjliga konsekvens och enhetlighet i den information som tillhandahålls av byrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

2. Byrån ska basera sin analys på information som lämnas av i synnerhet medlemsstaterna, relevanta unionsinstitutioner, unionsorgan och unionsbyråer, Europeiska utrikestjänsten (*utrikestjänsten*) samt UNHCR, särskilt UNHCR:s rapporter om det globala behovet av vidarebosättning (*Global Resettlement Needs*). Byrån får också beakta tillgänglig information från relevanta organisationer på grundval av deras sakkunskap.
3. Byrån ska säkerställa ett snabbt utbyte av relevant information mellan medlemsstater och med kommissionen. Den ska också, i god tid och på korrekt sätt, överlämna resultaten av sin analys till styrelsen. Två gånger om året ska byrån rapportera till Europaparlamentet om sin analys.

Artikel 6

Information om genomförandet av Ceas

1. Byrån ska organisera, samordna och främja informationsutbyte mellan medlemsstaterna och mellan kommissionen och medlemsstaterna om genomförandet av unionsrätten på asylområdet.
2. Byrån ska upprätta databaser och webbportaler om unionsinstrument och nationella och internationella instrument på asylområdet, och därvid särskilt använda sig av befintliga arrangemang. Personuppgifter får inte lagras i de databaserna eller publiceras på de webbportalerna, såvida inte byrån har erhållit uppgifterna i fråga från källor som är tillgängliga för allmänheten.

3. De databaser och webbportaler som avses i punkt 2 ska ha allmänt tillgängliga delar som ska innehålla följande:
- a) Statistik över ansökningar om internationellt skydd och över beslut av nationella myndigheter med ansvar för asylfrågor.
 - b) Information om nationell rätt och nationell rättslig utveckling på asylområdet, inklusive rättspraxis.
 - c) Information om relevant rättspraxis från Europeiska unionens domstol (*EU-domstolen*) och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

Artikel 7

Sambandsmän i medlemsstaterna

1. Den verkställande direktören ska ur byråns personal utse experter för utplacering som sambandsmän i medlemsstaterna.
2. Den verkställande direktören ska, i samråd med de berörda medlemsstaterna, lägga fram ett förslag om typen av utplacering och villkoren för den samt om i vilken medlemsstat eller region en sambandsman får utplaceras. Den verkställande direktören får besluta att en sambandsman ska ansvara för upp till fyra medlemsstater som ligger nära varandra geografiskt. Förslaget från den verkställande direktören ska bli föremål för styrelsens godkännande.

3. Den verkställande direktören ska underrätta den berörda medlemsstaten om utseendet av sambandsmän och tillsammans med den berörda medlemsstaten fastställa var utplaceringen ska ske.
4. Sambandsmännen ska agera för byråns räkning och främja samarbete och dialog mellan byrån och de nationella myndigheterna med ansvar för asyl- och invandringsfrågor och andra relevanta myndigheter. Sambandsmännen ska särskilt
 - a) fungera som en förbindelselänk mellan byrån och nationella myndigheter med ansvar för asyl- och invandringsfrågor och andra relevanta myndigheter,
 - b) stödja insamlingen av den information som avses i artikel 5 och eventuell annan information som byrån begär,
 - c) bidra till att främja tillämpningen av unionsrätten på asylområdet, inbegripet när det gäller respekten för de grundläggande rättigheterna,
 - d) på begäran bistå medlemsstaterna vid utarbetandet av deras beredskapsplaner för åtgärder som ska vidtas för att hantera ett möjligt oproportionerligt tryck på deras asyl- och mottagningssystem,
 - e) underlätta kommunikation mellan medlemsstaterna och mellan den berörda medlemsstaten och byrån och dela med sig av relevant information från byrån till den berörda medlemsstaten, inklusive information om pågående bistånd, och

- f) regelbundet lämna rapporter till den verkställande direktören om asylsituationen i den berörda medlemsstaten och om dess kapacitet att hantera sina asyl- och mottagningssystem på ändamålsenligt sätt.

Om de rapporter som avses i första stycket f ger anledning till oro avseende en eller flera aspekter av relevans för den berörda medlemsstaten, ska den verkställande direktören utan dröjsmål informera den berörda medlemsstaten. Dessa rapporter ska beaktas vid tillämpningen av den övervakningsmekanism som avses i artikel 14 och översändas till den berörda medlemsstaten.

5. Vid tillämpningen av punkt 4 ska sambandsmännen upprätthålla regelbunden kontakt med de nationella myndigheterna med ansvar för asyl- och invandringsfrågor och andra relevanta myndigheter, och samtidigt hålla en kontaktpunkt som utsetts av den berörda medlemsstaten informerad.
6. Sambandsmän ska vid utförandet av sina arbetsuppgifter motta anvisningar enbart från byrån.

Artikel 8

Fortbildning

1. Byrån ska utforma, utveckla och se över fortbildning för sin egen personal och för personal som arbetar vid relevanta nationella förvaltningar och domstolar och nationella myndigheter som är ansvariga för asyl och mottagning.

2. Byrån ska utveckla fortbildning enligt vad som avses i punkt 1 i nära samarbete med medlemsstaterna och, där så är lämpligt, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, inrättad genom rådets förordning (EG) nr 168/2007¹, och relevanta fortbildningsorgan, akademiska institutioner, juristsammanslutningar, fortbildningsnätverk och organisationer.
3. Byrån ska utveckla ett europeiskt asylcurriculum med beaktande av det befintliga samarbetet inom unionen på asylområdet, i syfte att främja bästa praxis och en hög standard vid genomförandet av unionsrätten på asylområdet.

Medlemsstaterna ska, på grundval av det europeiska asylcurriculumet, utveckla lämplig fortbildning för sin personal i enlighet med sina skyldigheter enligt unionsrätten på asylområdet och inkludera de centrala delarna av detta curriculum i den fortbildningen.
4. Den fortbildning som byrån erbjuder ska vara av hög kvalitet och identifiera huvudprinciper och bästa praxis i syfte att säkerställa ökad enhetlighet med avseende på administrativa metoder, beslut och rättspraxis, samtidigt som den fullt ut respekterar de nationella domstolarnas oberoende.

¹ Rådets förordning (EG) nr 168/2007 av den 15 februari 2007 om inrättande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (EUT L 53, 22.2.2007, s. 1).

Som en del av det europeiska asylcurriculumet ska den fortbildning som byrån erbjuder omfatta särskilt

- a) internationella och unionsrättsliga standarder för grundläggande rättigheter, särskilt bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), liksom internationell rätt och unionsrätt på asylområdet, inbegripet specifika rättsliga frågor och rättspraxis,
- b) frågor som rör fastställandet av huruvida en sökande uppfyller kraven för att beviljas internationellt skydd samt rättigheterna för personer som har beviljats internationellt skydd,
- c) frågor som rör behandling av ansökningar om internationellt skydd,
- d) intervjuteknik,
- e) bevisbedömning,
- f) relevant rättspraxis vid nationella domstolar, EU-domstolen och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna samt annan relevant utveckling på asylrättsområdet,
- g) frågor som rör fingeravtrycksuppgifter, inklusive dataskyddsaspekter och krav avseende datakvalitet och datasäkerhet,
- h) användning av utlåtanden från medicinskt och juridiskt sakkunniga i förfarandet för internationellt skydd,

- i) frågor som rör framtagande och användning av information om tredjeländer,
 - j) mottagningsvillkor,
 - k) frågor som rör minderåriga, i synnerhet ensamkommande barn, när det gäller bedömningen av barnets bästa, särskilda rättssäkerhetsgarantier såsom respekt för barnets rätt att höras och andra aspekter när det gäller skydd av barn, metoder för åldersbedömning samt mottagningsvillkor för barn och familjer,
 - l) frågor som rör sökande i behov av särskilda förfarandegarantier, sökande med särskilda mottagningsbehov och andra personer i en utsatt situation, varvid särskild uppmärksamhet ska ägnas offer för tortyr, offer för människohandel och tillhörande genusmedvetna frågor,
 - m) frågor som rör tolkning och kulturell medling,
 - n) frågor som rör vidarebosättning,
 - o) frågor som rör handläggning av omplaceringsförfaranden,
 - p) färdigheter i uthållighet och stresshantering, särskilt för personal i ledande ställning.
5. Byrån ska tillhandahålla allmän, särskild eller tematisk fortbildning samt skräddarsydd fortbildning, inbegripet genom att tillämpa metodiken ”utbildning för utbildare” och e-lärande.

6. Byrån ska vidta nödvändiga åtgärder för att kontrollera och där det är lämpligt säkerställa att de experter – inbegripet experter som inte är anställda av byrån – som deltar i asylstödgrupper har genomgått den fortbildning av relevans för deras arbetsuppgifter och funktioner som är nödvändig för att de ska kunna delta i den operativa verksamhet som byrån organiserar.

Byrån ska, vid behov och före eller i samband med utplaceringen, ge de experter som avses i första stycket fortbildning som är specifik för det operativa och tekniska bistånd som tillhandahålls i den berörda medlemsstaten (*värmedlemsstaten*).

7. Byrån får organisera fortbildningsverksamhet på en medlemsstats eller ett tredjelandets territorium i samarbete med den medlemsstaten eller det tredjelandet.

Kapitel 3

Landinformation och vägledning

Artikel 9

Information om tredjeländer på unionsnivå

1. Byrån ska vara ett centrum för insamling av relevant, tillförlitlig, objektiv, korrekt och uppdaterad information om relevanta tredjeländer på ett transparent och opartiskt sätt, med användning av relevant information, inbegripet barnspecifik och könsspecifik information, och riktad information om personer som tillhör utsatta grupper och minoritetsgrupper. Byrån ska utarbeta och regelbundet uppdatera rapporter och andra handlingar som tillhandahåller information om relevanta tredjeländer på unionsnivå, bland annat om tematiska frågor som är specifika för relevanta tredjeländer.
2. Byrån ska särskilt
 - a) använda alla relevanta informationskällor, inbegripet information som samlats in från internationella organisationer, särskilt UNHCR och andra relevanta organisationer, inbegripet medlemmar av det rådgivande forum som avses i artikel 50, från unionens institutioner, organ och byråer och från utrikestjänsten och genom de nätverk som avses i artikel 10 och undersökningsuppdrag,

- b) förvalta och vidareutveckla en webbportal för insamling och spridning av information om relevanta tredjeländer, vilken ska inbegripa både en offentlig del för generella användare och en del med begränsad åtkomst för användare som är anställda vid nationella myndigheter med ansvar för asyl- och invandringsfrågor eller vid något annat organ med uppdrag från en medlemsstat att göra efterforskningar avseende information om tredjeländer,
- c) utarbeta ett gemensamt format och en gemensam metodik, inbegripet kravspecifikationer, i enlighet med kraven i unionsrätten på asylområdet, för utarbetande av rapporter och andra handlingar med information om relevanta tredjeländer på unionsnivå.

Artikel 10

Europeiska nätverk för information om tredjeländer

1. Byrån ska säkerställa samordning av nationella initiativ som tar fram information om tredjeländer genom att inrätta och förvalta nätverk mellan medlemsstaterna för information om tredjeländer. Sådana nätverk får, vid behov och efter en bedömning av det enskilda fallet, inbegripa externa experter med relevant sakkunskap från UNHCR eller andra relevanta organisationer.

2. Syftet med de nätverk som avses i punkt 1 ska vara att medlemsstaterna särskilt ska
- a) utbyta och uppdatera nationella rapporter, andra handlingar och annan relevant information om tredjeländer, inbegripet om tematiska frågor,
 - b) överlämna förfrågningar till byrån och bistå i arbetet med att besvara förfrågningar rörande särskilda sakfrågor som kan uppstå till följd av ansökningar om internationellt skydd, utan att det påverkar integritetsregler, dataskyddsregler och, i enlighet med vad som fastställs i nationell rätt, regler om konfidentiell behandling,
 - c) bidra till att utveckla och uppdatera handlingar på unionsnivå som tillhandahåller information om relevanta tredjeländer.

Artikel 11

Gemensam analys av situationen i ursprungsländer och vägledningar

1. För att främja en enhetlig tillämpning av de bedömningskriterier som fastställts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU¹ ska byrån samordna insatser bland medlemsstaterna för att utveckla en gemensam analys av situationen i specifika ursprungsländer (*den gemensamma analysen*) och vägledningar för att bistå medlemsstaterna i bedömningen av relevanta ansökningar om internationellt skydd.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

Vid utarbetandet av den gemensamma analysen och vägledningarna ska byrån beakta UNHCR:s senaste riktlinjer för att bedöma huruvida asylsökande från specifika ursprungsländer är i behov av internationellt skydd (*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers*).

2. Den verkställande direktören ska, efter att ha samrått med kommissionen, överlämna vägledningar till styrelsen för godkännande. Vägledningar ska åtföljas av den gemensamma analysen.
3. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till den gemensamma analysen och vägledningarna vid handläggningen av ansökningar om internationellt skydd, utan att det påverkar deras behörighet att fatta beslut om enskilda ansökningar om internationellt skydd.
4. Byrån ska säkerställa att den gemensamma analysen och vägledningarna ses över regelbundet och uppdateras vid behov. En sådan översyn och uppdatering ska genomföras om situationen i ett ursprungsland förändras eller om det finns objektiva indikationer på att den gemensamma analysen och vägledningarna inte används. Varje översyn eller uppdatering av den gemensamma analysen och vägledningarna ska kräva samråd med kommissionen och godkännande av styrelsen enligt punkt 2.
5. Medlemsstaterna ska till byrån överlämna all relevant information som indikerar att en översyn eller en uppdatering av den gemensamma analysen och vägledningarna är nödvändig.

Artikel 12

Information och analyser om säkra ursprungsländer och säkra tredjeländer

1. Byrån får bistå medlemsstaterna i tillämpningen av säkert land-koncepten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU¹ genom att tillhandahålla information och analyser.
2. Byrån ska bistå kommissionen i dess uppgifter med avseende på säkert land-koncepten i enlighet med direktiv 2013/32/EU genom att tillhandahålla information och analyser.
3. När byrån tillhandahåller information och analyser enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel ska den följa de allmänna principerna i artikel 9.
4. Byrån ska överlämna den information och de analyser som den tillhandahåller enligt punkterna 1 och 2 till Europaparlamentet och rådet, såväl regelbundet som på begäran.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 6).

Kapitel 4

Operativa standarder och riktlinjer

Artikel 13

Operativa standarder, indikatorer, riktlinjer och bästa praxis

1. Byrån ska organisera och samordna verksamhet som främjar ett korrekt och ändamålsenligt genomförande av unionsrätten på asylområdet, bland annat genom utveckling av operativa standarder, indikatorer, riktlinjer och bästa praxis i asylfrågor, liksom utbyte mellan medlemsstaterna av bästa praxis i asylfrågor.
2. Byrån ska, på eget initiativ eller på begäran av styrelsen eller kommissionen, utveckla operativa standarder, indikatorer, riktlinjer och bästa praxis avseende genomförandet av unionsrätten på asylområdet.
3. Vid utarbetandet av de operativa standarder, indikatorer och riktlinjer samt den bästa praxis som avses i punkt 2 ska byrån samråda med kommissionen, medlemsstaterna och, vid behov, UNHCR. Byrån får också, på grundval av relevant sakkunskap, samråda såväl med mellanstatliga eller andra organisationer som med juristsammanslutningar och expertnätverk.

4. Styrelsen ska anta de operativa standarder, indikatorer och riktlinjer samt den bästa praxis som avses i punkt 2. När de antagits ska byrån underrätta medlemsstaterna och kommissionen om dessa operativa standarder, indikatorer och riktlinjer samt denna bästa praxis.
5. Byrån ska bistå medlemsstaterna, på deras begäran, med att tillämpa de operativa standarder, indikatorer och riktlinjer samt den bästa praxis som avses i punkt 2 på deras asyl- och mottagningssystem genom att tillhandahålla nödvändig sakkunskap eller operativt och tekniskt bistånd.
6. Byrån ska beakta de operativa standarder, indikatorer och riktlinjer samt den bästa praxis som avses i punkt 2 i denna artikel vid tillämpningen av den övervakningsmekanism som avses i artikel 14.

Kapitel 5

Övervakning

Artikel 14

Övervakningsmekanism för den operativa och tekniska tillämpningen av Ceas

1. Byrån ska i nära samarbete med kommissionen inrätta en övervakningsmekanism i syfte att övervaka den operativa och tekniska tillämpningen av Ceas för att förhindra eller identifiera eventuella brister i medlemsstaternas asyl- och mottagningssystem och bedöma deras kapacitet och beredskap att hantera situationer av oproportionerligt tryck, i syfte att effektivisera de systemen.
2. Styrelsen ska på förslag av den verkställande direktören och i samråd med kommissionen fastställa en gemensam metodik för den övervakningsmekanism som avses i detta kapitel. Den gemensamma metodiken ska omfatta objektiva kriterier för utförandet av övervakningen, en beskrivning av metoderna, processerna och verktygen för övervakningsmekanismen, till exempel praktiska arrangemang för besök på plats, inbegripet besök med kort varsel, samt regler och principer för inrättande av expertgrupper.

3. Övervakningen ska omfatta den operativa och tekniska tillämpningen av alla aspekter av Ceas, särskilt
- a) det system för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökningar om internationellt skydd som inrättats genom förordning (EU) nr 604/2013, förfaranden för internationellt skydd, tillämpningen av kriterier för bedömning av skyddsbehov och den typ av skydd som beviljas, inbegripet när det gäller respekten för grundläggande rättigheter, garantier för skydd av barn och de särskilda behoven hos personer som befinner sig i en utsatt situation,
 - b) tillgänglighet och kapacitet i fråga om personal när det gäller översättning och tolkning och personalens kapacitet att hantera och handlägga asylärenden på ett effektivt sätt, inbegripet handläggning av överklaganden, utan att det påverkar rättsväsendets oberoende och med full respekt för rättsväsendets uppbyggnad i de enskilda medlemsstaterna,
 - c) mottagningsvillkor, -kapacitet, -infrastruktur, -utrustning och i möjligaste mån finansiella resurser för mottagning.
4. Övervakningen får utföras särskilt på grundval av informationen från den berörda medlemsstaten, den analys av informationen om asylsituationen som avses i artikel 5 och stickprov.

Byrån får beakta information som finns tillgänglig från relevanta mellanstatliga organisationer eller organ, särskilt UNHCR, och andra relevanta organisationer på grundval av deras sakkunskap.

5. Byrån får göra besök på plats för övervakningsinsatsen. Byrån får göra besök med kort varsel endast vid tillämpning av artikel 15.2.
6. Medlemsstaterna ska på byråns begäran ge byrån information om de aspekter av Ceas som avses i punkt 3.

Medlemsstaterna ska på byråns begäran ge byrån information om sin beredskapsplanering för åtgärder som ska vidtas för att hantera ett möjligt oproportionerligt tryck på deras asyl- eller mottagningssystem. Byrån ska med den berörda medlemsstatens samtycke bistå medlemsstaterna vid utarbetandet och översynen av deras beredskapsplanering.

7. Medlemsstaterna ska samarbeta med byrån, inbegripet genom att underlätta eventuella besök på plats som utförs i samband med övervakningsinsatsen. Den verkställande direktören ska underrätta de berörda medlemsstaterna i tillräckligt god tid före sådana besök. Vid besök med kort varsel ska den verkställande direktören underrätta den berörda medlemsstaten 72 timmar i förväg.

Artikel 15
Förfarande och uppföljning

1. Styrelsen ska på grundval av ett förslag från den verkställande direktören och i samråd med kommissionen anta ett program för den övervakningsmekanism som avses i artikel 14 (*övervakningsprogrammet*), som ska omfatta
 - a) den operativa och tekniska tillämpningen av alla aspekter av Ceas i varje medlemsstat, och
 - b) tematiska eller specifika aspekter av Ceas avseende alla medlemsstater.

Övervakningsprogrammet ska ange vilka medlemsstaters asyl- och mottagningssystem som ska övervakas ett visst år. Övervakningsprogrammet ska säkerställa att varje medlemsstat övervakas minst en gång under varje femårsperiod.
2. Om den analys av information om asylsituationen som avses i artikel 5 ger upphov till allvarlig oro avseende en medlemsstats asyl- och mottagningssystems funktion ska byrån inleda en övervakningsinsats, antingen på eget initiativ, i samråd med kommissionen eller på begäran av kommissionen.

3. Den verkställande direktören ska översända iakttagelserna från en övervakningsinsats till den berörda medlemsstaten för synpunkter, inbegripet, när så är lämpligt, uppgifter om dess behov. Medlemsstaterna ska lämna sina synpunkter inom en månad från den dag då iakttagelserna mottogs.
4. Den verkställande direktören ska på grundval av de iakttagelser som avses i punkt 3 och med beaktande av den berörda medlemsstatens synpunkter och i samråd med kommissionen, utarbeta utkast till rekommendationer. Utkastet till rekommendationer ska ange huvuddragen i de åtgärder som ska vidtas av den berörda medlemsstaten, inbegripet med bistånd från byrån, vid behov, och en tidsfrist för när den berörda medlemsstaten ska ha vidtagit de åtgärder som krävs för att åtgärda de brister eller kapacitets- och beredskapsproblem som identifierats i samband med övervakningsinsatsen. Den verkställande direktören ska skicka utkastet till rekommendationer till den berörda medlemsstaten. Den berörda medlemsstaten ska ha en månad på sig från den dag då utkastet till rekommendationer mottogs att lämna synpunkter på det. I de fall som avses i punkt 2 ska den berörda medlemsstaten lämna sina synpunkter inom 15 dagar.

Den verkställande direktören ska efter beaktande av den berörda medlemsstatens synpunkter översända iakttagelserna och utkastet till rekommendationer till styrelsen. Styrelsen ska genom ett beslut anta rekommendationerna med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna. Byrån ska översända rekommendationerna till Europaparlamentet. Byrån ska underrätta kommissionen om genomförandet av rekommendationerna.

5. Om en medlemsstat inte genomför de åtgärder vars huvuddrag anges i de rekommendationer från byrån som avses i punkt 4 inom den fastställda tidsfristen och detta får allvarliga konsekvenser för Ceas funktion, ska kommissionen, på grundval av sin egen bedömning, anta rekommendationer riktade till den medlemsstaten som identifierar vilka åtgärder som krävs för att avhjälpa bristerna och vid behov de specifika åtgärder som byrån ska vidta för att stödja den medlemsstaten.
6. Kommissionen får, med hänsyn till hur allvarliga bristerna är, organisera besök på plats i den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska underrätta den berörda medlemsstaten i tillräckligt god tid före ett sådant besök.
7. Den berörda medlemsstaten ska rapportera till kommissionen om genomförandet av de rekommendationer som avses i punkt 5 i denna artikel inom den tidsfrist som fastställs i dessa rekommendationer. Om den berörda medlemsstaten efter utgången av denna tidsfrist inte har följt dessa rekommendationer får kommissionen lägga fram ett förslag till en rådets genomförandeakt i enlighet med artikel 22.1.
8. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om all uppföljning av en övervakningsinsats som den utför. Kommissionen ska översända de rekommendationer som avses i punkt 5 till Europaparlamentet och till rådet och regelbundet underrätta dem om den berörda medlemsstatens framsteg i genomförandet av de rekommendationerna.

Kapitel 6

Operativt och tekniskt bistånd

Artikel 16

Operativt och tekniskt bistånd från byrån

1. Byrån ska tillhandahålla en medlemsstat operativt och tekniskt bistånd i enlighet med detta kapitel
 - a) på begäran av medlemsstaten när det gäller genomförandet av dess skyldigheter inom ramen för Ceas,
 - b) på begäran av medlemsstaten om dess asyl- eller mottagningssystem utsätts för oproportionerligt tryck,
 - c) om medlemsstaten står inför oproportionerliga migrationsutmaningar och begär operativ och teknisk förstärkning genom utplacering av stödenheter för migrationshantering i enlighet med artikel 21,
 - d) på eget initiativ med medlemsstatens samtycke om medlemsstatens asyl- eller mottagningssystem utsätts för oproportionerligt tryck,
 - e) om den tillhandahåller operativt och tekniskt bistånd i enlighet med artikel 22.

2. Byrån ska organisera och samordna lämpligt operativt och tekniskt bistånd, vilket kan bestå i att en eller flera av följande operativa och tekniska åtgärder vidtas på ett sätt som fullt ut respekterar grundläggande rättigheter:
- a) Bistå medlemsstaterna med identifiering och registrering av tredjelandsmedborgare, där så är lämpligt, i nära samarbete med andra unionsorgan och unionsbyråer.
 - b) Bistå medlemsstaterna med mottagande och registrering av ansökningar om internationellt skydd.
 - c) Underlätta de nationella behöriga myndigheternas prövning av ansökningar om internationellt skydd eller tillhandahålla de myndigheterna nödvändigt bistånd i samband med förfarandet för internationellt skydd.
 - d) Underlätta gemensamma initiativ från medlemsstaternas sida för behandling av ansökningar om internationellt skydd.
 - e) Bistå med att ge information om förfarandet för internationellt skydd.
 - f) Ge råd om, bistå med eller samordna medlemsstaters inrättande eller tillhandahållande av mottagningsfaciliteter, särskilt nödbostäder, akuta transporter och akut medicinsk assistans.

- g) Ge tillräckligt stöd till medlemsstaterna vid fullgörandet av deras uppgifter och skyldigheter enligt förordning (EU) nr 604/2013.
- h) Bistå med omplacering eller överföring av personer som har ansökt om eller beviljats internationellt skydd inom unionen.
- i) Tillhandahålla tolktjänster.
- j) Bistå medlemsstaterna med att säkerställa nödvändiga garantier för att tillvarata barns rättigheter och skydd av barn, särskilt i fråga om ensamkommande barn.
- k) Bistå medlemsstaterna med att identifiera sökande i behov av särskilda förfarandegarantier eller sökande med särskilda mottagningsbehov, eller andra personer i en utsatt situation, inbegripet minderåriga, hänvisa dessa personer till de behöriga nationella myndigheterna för lämpligt bistånd på grundval av nationella åtgärder, och säkerställa att alla nödvändiga skyddsåtgärder för dessa personer finns på plats.
- l) Medverka i de stödenheter för migrationshantering i hotspot-områden som avses i förordning (EU) 2019/1896 i nära samarbete med andra relevanta unionsorgan och unionsbyråer.
- m) Utplacera asylstödgrupper.
- n) Utplacera teknisk utrustning för asylstödgrupper, där så är lämpligt.

3. Byrån ska finansiera eller medfinansiera de operativa och tekniska åtgärder som anges i punkt 2 ur sin egen budget i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån.
4. Den verkställande direktören ska utvärdera resultatet av de operativa och tekniska åtgärder som anges i punkt 2 i denna artikel. Inom 60 dagar från det att tillhandahållandet av åtgärderna avslutats ska den verkställande direktören till styrelsen översända detaljerade utvärderingsrapporter, tillsammans med synpunkterna från ombudet för grundläggande rättigheter, i enlighet med de metoder för rapportering och utvärdering som anges i operativa planer enligt artikel 18.2 k. Byrån ska göra en heltäckande jämförande analys av dessa resultat, som ska inkluderas i den årliga rapport om asylsituationen i unionen som avses i artikel 69.

Artikel 17

Förfarande för tillhandahållande av operativt och tekniskt bistånd

1. Medlemsstater ska rikta begäranden om bistånd enligt artikel 16.1 a, b eller c till den verkställande direktören. Sådana begäranden ska beskriva situationen och syftet med begäran och åtföljas av en detaljerad behovsbedömning och i tillämpliga fall en beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits på nationell nivå.

2. Om en medlemsstat samtycker till det bistånd som föreslagits på byråns initiativ enligt artikel 16.1 d ska den berörda medlemsstaten lämna in en detaljerad behovsbedömning till byrån och i tillämpliga fall en beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits på nationell nivå.
3. Den verkställande direktören ska utvärdera, godkänna och samordna begäranden om bistånd, inbegripet utplacering av asylstödgrupper. Den verkställande direktören ska omedelbart underrätta styrelsen om mottagandet av en begäran om bistånd enligt artikel 16.1 a, b eller c eller om ett förslag av byrån att tillhandahålla bistånd på eget initiativ enligt artikel 16.1 d. Den verkställande direktören ska undersöka den detaljerade behovsbedömning som den berörda medlemsstaten lämnat in enligt punkt 1 eller 2 i den här artikeln.
4. Byrån ska göra en noggrann och tillförlitlig bedömning av varje begäran om bistånd enligt artikel 16.1 a, b eller c, och varje förslag att tillhandahålla bistånd på eget initiativ enligt artikel 16.1 d, som gör det möjligt för byrån att identifiera och föreslå en eller flera av de åtgärder som avses i artikel 16.2 i syfte att tillgodose den berörda medlemsstatens behov. Den verkställande direktören får vid behov sända experter från byrån för att bedöma situationen i den medlemsstat som begär bistånd.

5. Den verkställande direktören ska fatta ett beslut om tillhandahållande av operativt och tekniskt bistånd, inbegripet om utplacering av asylstödgrupper
- a) inom tre arbetsdagar från den dag då en begäran enligt artikel 16.1 a, b eller c mottogs, eller
 - b) inom tre arbetsdagar från den dag då den berörda medlemsstaten inkommer med sitt samtycke till byråns förslag om att tillhandahålla bistånd på eget initiativ enligt artikel 16.1 d.

Om den verkställande direktören skickar experter till den berörda medlemsstaten enligt punkt 4 ska den verkställande direktören fatta ett beslut enligt första stycket inom fem arbetsdagar från den dag som avses i led a eller b, enligt vad som är tillämpligt.

Samtidigt som den verkställande direktören fattar ett beslut enligt första stycket ska han eller hon skriftligen underrätta den berörda medlemsstaten och styrelsen om sitt beslut med angivande av de huvudsakliga skäl som beslutet grundas på.

Artikel 18
Operativ plan

1. När operativt och tekniskt bistånd ska tillhandahållas ska den verkställande direktören utarbeta en operativ plan i samarbete med värdmedlemsstaten. Den verkställande direktören och värdmedlemsstaten ska enas om den operativa planen
 - a) inom tio arbetsdagar från den dag då ett beslut enligt artikel 17.5 fattas när det gäller en begäran om bistånd enligt artikel 16.1 a,
 - b) inom fem arbetsdagar från den dag då ett beslut enligt artikel 17.5 fattas när det gäller en begäran om bistånd enligt artikel 16.1 b, eller
 - c) inom fem arbetsdagar från den dag då medlemsstaten inkommer med sitt samtycke till ett förslag från byrån om att tillhandahålla bistånd på eget initiativ enligt artikel 16.1 d.

Byrån ska, vid behov, samråda med de deltagande medlemsstaterna om den operativa planen via de nationella kontaktpunkter som avses i artikel 24.

2. En operativ plan ska vara bindande för byrån, värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna. Den ska ange närmare villkor för utplacering av asylstödgrupper inom ramen för det operativa och tekniska bistånd som ska tillhandahållas samt organisatoriska aspekter, inbegripet följande:
- a) En beskrivning av situationen och hur utplaceringen av asylstödgrupperna ska ske och dess syften, inklusive det operativa målet.
 - b) Den förväntade längden på utplaceringen av asylstödgrupperna.
 - c) Den plats i värdmedlemsstaten där asylstödgrupperna ska utplaceras.
 - d) Logistiska arrangemang, inbegripet information om arbetsvillkor, för asylstödgrupperna.
 - e) En detaljerad och tydlig beskrivning av asylstödgruppernas uppgifter och ansvarsområden, inbegripet med avseende på grundläggande rättigheter.
 - f) Instruktioner för asylstödgrupperna, inbegripet med avseende på de nationella och europeiska databaser som de är bemyndigade att göra sökningar i och vilken utrustning som de får använda eller föra med sig i värdmedlemsstaten.

- g) Asylstödgruppernas sammansättning i fråga om experternas profiler och antal.
- h) Teknisk utrustning, inbegripet särskilda bestämmelser om till exempel användningsvillkor, transport och annan logistik samt finansiella bestämmelser.
- i) Kapacitetsuppbyggande verksamhet i samband med det operativa och tekniska bistånd som tillhandahålls.
- j) Beträffande bistånd med ansökningar om internationellt skydd, inbegripet beträffande prövningen av sådana ansökningar, och utan att det påverkar medlemsstaternas behörighet att fatta beslut om enskilda ansökningar om internationellt skydd: specifika uppgifter om vilka uppgifter som asylstödgrupperna får utföra samt en tydlig beskrivning av deras ansvarsområden och av tillämplig unionsrätt, nationell rätt och internationell rätt, inklusive de regler om skadeståndsansvar som är tillämpliga.
- k) Metoder för rapportering och utvärdering med riktlinjer för en utvärderingsrapport samt datum för inlämnande av den slutliga utvärderingsrapporten.
- l) När så är lämpligt, villkoren för samarbete med tredjeländer, andra unionsorgan och unionsbyråer eller internationella organisationer inom ramen för deras respektive uppdrag.

- m) Åtgärder för hänvisning av personer i behov av internationellt skydd, offer för människohandel, minderåriga och andra personer i en utsatt situation till behöriga nationella myndigheter för lämpligt bistånd.
 - n) Praktiska arrangemang för den klagomålsmekanism som avses i artikel 51.
3. I medlemsstater där UNHCR bedriver verksamhet och har kapacitet att bidra till att besvara en begäran om operativt och tekniskt bistånd enligt artikel 16.1 ska byrån, när så är lämpligt och med den berörda medlemsstatens samtycke, säkerställa samordning med UNHCR när det gäller genomförandet av den operativa planen.
4. Vid tillämpningen av punkt 2 f ska värdmedlemsstaten bemyndiga experter som deltar i asylstödgrupper att göra sökningar i europeiska databaser, och den får bemyndiga dem att göra sökningar i dess nationella databaser i enlighet med relevant unionsrätt och nationell rätt om åtkomst till och sökning i dessa databaser, i den utsträckning som krävs för att uppnå de mål och utföra de uppgifter som anges i den operativa planen.
5. En operativ plan får ändras eller anpassas endast med den verkställande direktörens och värdmedlemsstatens godkännande, efter samråd med de deltagande medlemsstaterna, om nödvändigt. Byrån ska omedelbart skicka en kopia av den ändrade eller anpassade operativa planen till de nationella kontaktpunkter i de deltagande medlemsstaterna som avses i artikel 24.

6. Den verkställande direktören ska, efter att ha underrättat värdmedlemsstaten, helt eller delvis tillfälligt upphäva eller avsluta utplaceringen av asylstödgrupper om
- a) villkoren för att vidta de operativa och tekniska åtgärder som avses i artikel 16.2 inte längre är uppfyllda,
 - b) värdmedlemsstaten inte respekterar den operativa planen,
 - c) den verkställande direktören efter samråd med ombudet för grundläggande rättigheter anser att värdmedlemsstaten allvarligt eller sannolikt fortgående kränker grundläggande rättigheter eller underlåter att uppfylla skyldigheter i fråga om internationellt skydd.

Artikel 19

Asylstödgruppernas sammansättning

1. Den verkställande direktören ska fastställa sammansättningen av varje asylstödgrupp. Asylstödgrupperna ska bestå av
- a) experter ur byråns egen personal,
 - b) experter från medlemsstaterna,
 - c) experter som medlemsstaterna utstationerat till byrån, eller

d) andra experter som inte är anställda av byrån.

När den verkställande direktören fastställer en asylstödgrupps sammansättning ska han eller hon beakta den berörda medlemsstatens särskilda förhållanden. En asylstödgrupp ska inrättas i enlighet med den relevanta operativa planen.

2. Styrelsen ska på förslag av den verkställande direktören besluta om det totala antalet experter som ska ställas till förfogande för en asylstödgrupp och om deras profiler. Samma förfarande ska tillämpas på alla efterföljande ändringar av det totala antalet experter och deras profiler.
3. Medlemsstaterna ska bidra till asylstödgrupper genom att utse nationella experter som motsvarar den profil som krävs och som styrelsen har fastställt i enlighet med punkt 2. Det antal experter som varje medlemsstat ska ställa till förfogande för det påföljande året ska fastställas på grundval av årliga bilaterala förhandlingar och avtal mellan byrån och den berörda medlemsstaten.

I enlighet med de avtal som avses i första stycket ska medlemsstaterna ställa sina egna experter eller experter som de har utstationerat till byrån till förfogande för utplacering på begäran av byrån. Om en medlemsstat befinner sig i en exceptionell situation som i hög grad påverkar utförandet av nationella uppgifter ska den emellertid inte vara skyldig att ställa de experterna till förfogande på detta sätt.

4. Byrån ska bidra till asylstödgrupper med experter ur sin egen personal, inbegripet experter som anställts och utbildats för arbete på fältet och tolkar som genomgått åtminstone en grundutbildning eller har styrkt erfarenhet och som kan komma att rekryteras i värdmedlemsstaterna, eller med andra experter som inte är anställda av byrån och som har styrkt relevant kunskap och erfarenhet i enlighet med de operativa behoven.
5. Som en del av asylstödgrupperna ska byrån upprätta en förteckning över tolkar. Medlemsstaterna ska bistå byrån med att hitta tolkar till tolkförteckningen, inbegripet personer som inte ingår i medlemsstaternas nationella förvaltning. Tolkningsbistånd får tillhandahållas genom utplacering av tolkar i den berörda medlemsstaten eller, när så är lämpligt, via videokonferens.

6. En reserv för asylinsatser bestående av minst 500 experter ska inrättas för utplacering av asylstödgrupper inom ramen för begäranden om bistånd enligt artikel 16.1 b, förslag från byrån om att tillhandahålla bistånd på eget initiativ enligt artikel 16.1 d och bistånd tillhandahållet av byrån enligt artikel 22. Reserven för asylinsatser ska utgöra en reserv av experter som står till byråns omedelbara förfogande. Varje medlemsstat ska för detta ändamål ställa det antal experter som anges i bilaga I till förfogande för reserven för asylinsatser. Styrelsen ska, på förslag av den verkställande direktören, med tre fjärdedelsmajoritet av de röstberättigade ledamöterna besluta om vilka profiler de experter som ska ingå i reserven för asylinsatser ska ha. Samma förfarande ska tillämpas på alla efterföljande ändringar av experternas profiler.
7. Den verkställande direktören får kontrollera om de experter som medlemsstaterna ställt till förfogande för reserven för asylinsatser i enlighet med punkt 6 motsvarar de profiler som styrelsen beslutat om enligt den punkten. Före utplaceringen får den verkställande direktören begära att en medlemsstat avlägsnar en expert ur reserven för asylinsatser om den experten inte motsvarar den profil som krävs och ersätter honom eller henne med en expert som motsvarar någon av de profiler som krävs.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.5 och i en exceptionell situation som i hög grad påverkar utförandet av nationella uppgifter enligt vad som framgår av den analys av information om asylsituationen som avses i artikel 5, får en medlemsstat lämna en skriftlig begäran till styrelsen om att tillfälligt undantas från sin skyldighet att ställa experter till förfogande för reserven för asylinsatser. En sådan begäran ska innehålla en utförlig motivering och information om situationen i den medlemsstaten. Styrelsen ska med tre fjärdedelars majoritet av dess röstberättigade ledamöter besluta att tillfälligt undanta den medlemsstaten från en del av dess bidrag enligt bilaga I.

Artikel 20

Utplacering av asylstödgrupper

1. Byrån ska utplacera asylstödgrupper i medlemsstaterna i syfte att tillhandahålla operativt och tekniskt bistånd enligt artikel 16.1.
2. Så snart enighet nåtts om en operativ plan i enlighet med artikel 18.1 eller 22.2, ska den verkställande direktören begära att medlemsstaterna utplacerar sina experter inom tio arbetsdagar. Begäran ska, tillsammans med en kopia av den operativa planen, skickas skriftligen till de nationella kontaktpunkter som avses i artikel 24 och ange datumet för den planerade utplaceringen.

3. Den verkställande direktören ska utplacera asylstödgrupper från reserven för asylinsatser inom ramen för en begäran om bistånd enligt artikel 16.1 b, ett förslag från byrån om att tillhandahålla bistånd på eget initiativ enligt artikel 16.1 d eller bistånd som tillhandahålls av byrån enligt artikel 22. Utplaceringen av experter från reserven för asylinsatser ska äga rum inom sju arbetsdagar från den dag då enighet nåddes om den operativa planen i enlighet med artikel 18.1 eller 22.2.
4. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål ställa experterna från reserven för asylinsatser till förfogande för utplacering enligt vad som fastställts av den verkställande direktören. Världmedlemsstaten ska inte utplacera experter som ingår i dess fasta bidrag till reserven för asylinsatser. Om det råder brist på experter att utplacera i reserven för asylinsatser ska styrelsen, på förslag från den verkställande direktören, besluta hur bristen ska åtgärdas. Den verkställande direktören ska underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om detta.
5. Den medlemsstat från vilken experten utplaceras (*hemmedlemsstaten*) ska avgöra utplaceringens varaktighet. Utplaceringens varaktighet ska vara minst 45 dagar, såvida inte det operativa och tekniska biståndet i fråga behövs för kortare tid.

6. Den verkställande direktören ska begära att en medlemsstat avlägsnar en expert ur en asylstödgrupp i fall av misskötsamhet eller en överträdelse av de tillämpliga utplaceringsreglerna. Den berörda experten får i sådana fall inte komma i fråga för framtida utplaceringar.
7. Byrån ska genom sin årliga rapport om asylsituationen i unionen som avses i artikel 69 underrätta Europaparlamentet om hur många experter som tilldelats och utplacerats i asylstödgrupperna i enlighet med den här artikeln. Denna rapport ska ange vilka medlemsstater som har åberopat den exceptionella situation som avses i artikel 19.3 eller 19.8 under det föregående året. Den ska även inkludera skälen till att den exceptionella situationen åberopats och den information som den berörda medlemsstaten lämnat.

Artikel 21

Stödenheter för migrationshantering

1. Om en medlemsstat begär operativ och teknisk förstärkning från stödenheter för migrationshantering enligt artikel 40 i förordning (EU) 2019/1896 eller om stödenheter för migrationshantering är utplacerade i hotspot-områden enligt artikel 42 i den förordningen, ska den verkställande direktören ha ett nära samarbete med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån när han eller hon, i enlighet med artikel 40.2 i den förordningen, i samordning med andra relevanta unionsorgan och unionsbyråer bedömer en medlemsstats begäran om förstärkning och bedömningen av dess behov när det gäller att utarbeta ett komplett förstärkningspaket bestående av olika verksamheter som samordnas av de relevanta unionsorganen och unionsbyråerna med den berörda medlemsstatens samtycke.
2. Kommissionen ska, i samarbete med värdmedlemsstaten och de relevanta unionsorganen och unionsbyråerna, fastställa villkoren för samarbete i hotspot-området och ansvara för samordningen av verksamheterna i stödenheterna för migrationshantering.

3. Den verkställande direktören ska i de fall som avses i punkt 1 inleda förfarandet för utplacering av asylstödgrupper som en del av stödenheter för migrationshantering, inbegripet experter från reserven för asylinsatser när så är lämpligt. Den operativa och tekniska förstärkning som tillhandahålls av asylstödgrupper inom ramen för stödenheterna för migrationshantering får omfatta följande:
- a) Bistånd med kontrollen av tredjelandsmedborgare, inbegripet identifiering och registrering av dessa samt, om värdmedlemsstaten så begär, upptagande av fingeravtryck, och tillhandahållande av information om syftet med dessa förfaranden.
 - b) Tillhandahållande av inledande information till tredjelandsmedborgare som vill ansöka om internationellt skydd och hänvisning av de tredjelandsmedborgarna till behöriga nationella myndigheter.
 - c) Tillhandahållande av information till sökande av internationellt skydd om förfarandet för internationellt skydd, om mottagningsvillkor när så är lämpligt och om omplacering, samt tillhandahållande av nödvändigt bistånd till sökande eller potentiella sökande som kan komma i fråga för omplacering.
 - d) Registrering av ansökningar om internationellt skydd och, på begäran av värdmedlemsstaten, underlättande av prövningen av sådana ansökningar.

Artikel 22

Situationer där asyl- och mottagningssystemen

utsätts för oproportionerligt tryck eller inte är ändamålsenliga

1. Rådet får, på grundval av ett förslag från kommissionen enligt artikel 15.7, utan dröjsmål anta ett beslut genom en genomförandeakt som identifierar en eller flera av de åtgärder som anges i artikel 16.2 som byrån ska vidta för att stödja en medlemsstat och uppställer krav på att den medlemsstaten samarbetar med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder, om asyl- eller mottagningssystemet i den medlemsstaten inte längre är ändamålsenligt, i en utsträckning som medför allvarliga konsekvenser för Ceas funktion, och om
 - a) asyl- eller mottagningssystemet i den medlemsstaten utsätts för ett oproportionerligt tryck som ställer ett exceptionellt tungt och akut krav på detta system och den medlemsstaten inte vidtar tillräckliga åtgärder för att komma till rätta med detta tryck, inbegripet genom att inte begära operativt och tekniskt bistånd enligt artikel 16.1 a, b eller c, eller genom att inte samtycka till ett förslag från byrån om att tillhandahålla sådant bistånd på eget initiativ enligt artikel 16.1 d, eller
 - b) den medlemsstaten inte följer kommissionens rekommendationer enligt artikel 15.5.

Rådet ska översända beslut enligt första stycket till Europaparlamentet.

2. Den verkställande direktören ska, inom tre arbetsdagar från dagen för antagandet av ett rådsbeslut enligt punkt 1, fastställa detaljerna för det praktiska genomförandet av det rådsbeslutet. Parallellt med detta ska den verkställande direktören utarbeta en operativ plan och överlämna den till den berörda medlemsstaten. Den verkställande direktören och den berörda medlemsstaten ska enas om den operativa planen inom tre arbetsdagar från det att den lämnades in.
3. Byrån ska utplacera nödvändiga experter från reserven för asylinsatser och experter ur sin egen personal i enlighet med artikel 20.3. Byrån får utplacera ytterligare asylstödgrupper vid behov.
4. Den berörda medlemsstaten ska rätta sig efter det rådsbeslut som avses i punkt 1. I det syftet ska den samarbeta med byrån och omedelbart vidta de åtgärder som krävs för att främja genomförandet av det beslutet samt det praktiska verkställandet av de åtgärder som anges i beslutet och i den operativa planen, utan att det påverkar dess behörighet att fatta beslut om enskilda ansökningar om internationellt skydd.

5. Vid tillämpning av denna artikel ska medlemsstaterna ställa experter från reserven för asylinsatser till förfogande för utplacering enligt vad som fastställts av den verkställande direktören, och de får inte åberopa den exceptionella situation som avses i artikel 19.3 eller 19.8. Världmedlemsstaten får inte utplacera experter som ingår i dess fasta bidrag till reserven för asylinsatser.

Artikel 23

Teknisk utrustning

1. Utan att det påverkar världmedlemsstatens skyldighet att tillhandahålla de resurser och den utrustning som krävs för att byrån ska kunna tillhandahålla erforderligt operativt och tekniskt bistånd får byrån utplacera sin egen utrustning i världmedlemsstaten, inbegripet på dess begäran, i den utsträckning som asylstödgrupper kan behöva sådan utrustning och i den utsträckning sådan utrustning kan fungera som ett komplement till utrustning som redan ställts till förfogande av världmedlemsstaten eller andra unionsorgan och unionsbyråer.
2. Byrån får förvärva eller hyra teknisk utrustning efter beslut av den verkställande direktören i samråd med styrelsen. Varje förvärv eller hyra av teknisk utrustning ska föregås av en uttömmande behovsanalys och kostnads-nyttoanalys. Utgifter kopplade till sådant förvärv eller sådan hyra ska tas upp i byråns budget i enlighet med de finansiella regler som är tillämpliga på byrån.

3. Byrån ska säkerställa sin egen utrustnings säkerhet under utrustningens hela livscykel.

Artikel 24

Nationell kontaktpunkt

Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktpunkt för kommunikation med byrån i alla frågor som rör operativt och tekniskt bistånd enligt artiklarna 16 och 22.

Artikel 25

Byråns samordnare

1. Byrån ska säkerställa det operativa genomförandet av alla organisatoriska aspekter, inbegripet närvaron av anställda från byrån, med anknytning till utplaceringen av asylstödgrupper under hela den tid som tekniskt och operativt bistånd tillhandahålls enligt artikel 16 eller 22.
2. Den verkställande direktören ska utse en eller flera experter ur byråns personal som ska fungera eller utplaceras som samordnare för tillämpningen av punkt 1. Den verkställande direktören ska underrätta värdmedlemsstaten om vilka personer som utsetts.

3. Samordnaren ska främja samarbete och samordning mellan värdmedlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna. Samordnaren ska särskilt
 - a) fungera som förbindelselänk mellan byrån, värdmedlemsstaten och experter som deltar i asylstödgrupper, och för byråns räkning bistå i alla frågor som rör experternas utplaceringsvillkor,
 - b) övervaka att den operativa planen genomförs på ett korrekt sätt,
 - c) agera för byråns räkning i allt som rör utplaceringen av asylstödgrupper och rapportera till byrån om detta,
 - d) rapportera till den verkställande direktören om den operativa planen inte genomförs på ett adekvat sätt.
4. Den verkställande direktören får bemyndiga samordnaren att bistå med att lösa eventuella tvister rörande genomförandet av den operativa planen och utplaceringen av asylstödgrupper.
5. Vid utförandet av sina arbetsuppgifter ska samordnaren ha ett nära samarbete med de behöriga nationella myndigheterna och motta anvisningar enbart från den verkställande direktören.

Artikel 26
Skadeståndsansvar

1. Världmedlemsstaten ska ansvara, i enlighet med sin nationella rätt, för skada som experter som deltar i en asylstödgrupp som verkar på dess territorium orsakar i samband med sitt arbete.
2. Om sådan skada orsakats genom grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse av experter som deltar i en asylstödgrupp får världmedlemsstaten begära att hemmedlemsstaten eller byrån ersätter den för belopp som den har betalat ut till skadelidande parter eller till personer som har rätt att ta emot sådana belopp på deras vägnar.
3. Utan att det påverkar medlemsstatens rättigheter gentemot tredje man ska varje medlemsstat avstå från att begära gottgörelse från världmedlemsstaten eller någon annan medlemsstat för skada som den åsamkats, utom i fall av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.
4. Varje tvist mellan medlemsstater eller mellan en medlemsstat och byrån rörande tillämpningen av punkterna 2 och 3 i denna artikel som inte kan lösas genom förhandlingar mellan dem ska hänskjutas till EU-domstolen i enlighet med artikel 273 i EUF-fördraget.

5. Utan att det påverkar byråns rättigheter gentemot tredje man, ska byrån bära kostnaderna för skador på byråns utrustning under utplaceringen, utom i fall av grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse.

Artikel 27

Straffrättsligt ansvar

Under utplaceringen av en asylstödgrupp ska de utplacerade experterna behandlas på samma sätt som värdmedlemsstatens tjänstemän när det gäller brott som eventuellt begås mot dem eller av dem.

Artikel 28

Kostnader

1. Byrån ska bära de kostnader som experter som deltar i asylstödgrupperna ådrar sig, särskilt följande:
- a) Kostnader med anknytning till resor från hemmedlemsstaten till värdmedlemsstaten, resor från värdmedlemsstaten till hemmedlemsstaten och resor inom värdmedlemsstaten i samband med utplaceringen.
 - b) Vaccinationskostnader.

- c) Kostnader för särskilda nödvändiga försäkringar.
 - d) Kostnader för hälso- och sjukvård.
 - e) Dagtraktamente, inklusive boendekostnader.
 - f) Kostnader för byråns tekniska utrustning.
 - g) Expertarvoden.
 - h) Transportkostnader, inbegripet kostnader för hyrbil och alla tillhörande kostnader såsom försäkring, drivmedel och vägtullar.
 - i) Kostnader för telekommunikation.
2. Styrelsen ska fastställa närmare regler om betalningen av kostnader som experter ådragit sig i enlighet med punkt 1, och vid behov uppdatera dessa.

Kapitel 7

Informationsutbyte och dataskydd

Artikel 29

System för informationsutbyte

1. Byrån ska underlätta utbyte av information av relevans för dess uppgifter med kommissionen, medlemsstaterna och, när så är lämpligt, med relevanta unionsorgan och unionsbyråer.

2. Byrån ska, i samarbete med Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726¹, utveckla och driva ett informationssystem som möjliggör utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter i enlighet med rådets beslut 2013/488/EU² och kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444³ och personuppgifter som avses i artiklarna 31 och 32 i den här förordningen med de aktörer som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 30

Dataskydd

1. Byrån ska tillämpa förordning (EU) 2018/1725 när den behandlar personuppgifter.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1726 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA), om ändring av förordning (EG) nr 1987/2006 och rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av förordning (EU) nr 1077/2011 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 99).

² Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

³ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

2. Styrelsen ska vidta åtgärder för byråns tillämpning av förordning (EU) 2018/1725, inbegripet åtgärder för utnämning av byråns dataskyddsombud. De åtgärderna ska vidtas efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 31 och 32 får byrån behandla personuppgifter för nödvändiga administrativa syften avseende personalen.
4. Överföring av personuppgifter som behandlats av byrån och medlemsstaters vidare överföring av personuppgifter som behandlats inom ramen för denna förordning till myndigheter i tredjeländer eller till tredje parter, inbegripet internationella organisationer, ska vara förbjuden.
5. Genom undantag från punkt 4 får byrån – under förutsättning att en tredjelandsmedborgare som identifierats för det enda ändamålet att genomföra ett vidarebosättningsförfarande har gett sitt informerade och frivilliga samtycke därtill – överföra hans eller hennes fullständiga namn, uppgift om hur det vidarebosättningsförfarande som han eller hon är föremål för fortskrider samt om resultatet av ett sådant vidarebosättningsförfarande till relevanta internationella organisationer, i den utsträckning det är nödvändigt för detta ändamål. Sådana personuppgifter får inte behandlas ytterligare för något annat ändamål eller överföras vidare.

6. När experter som deltar i asylstödgrupper behandlar personuppgifter efter anvisningar från värdmedlemsstaten under tillhandahållandet av operativt och tekniskt bistånd till den medlemsstaten ska förordning (EU) 2016/679 tillämpas.

Artikel 31

Ändamål med behandling av personuppgifter

1. Byrån får behandla personuppgifter endast i den omfattning som är nödvändig och för följande ändamål:
 - a) För att tillhandahålla operativt och tekniskt bistånd i enlighet med artiklarna 16.2, 21.2 och 21.3.
 - b) För att göra stickprov i samband med den övervakning som avses i artikel 14.
 - c) För att underlätta utbytet av information med de behöriga nationella myndigheterna, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europol eller Eurojust i enlighet med artikel 37 och inom ramen för information som erhålls vid utförandet av de uppgifter som anges i artikel 21.3 om det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med sina respektive uppdrag.

- d) För att analysera information om asylsituationen enligt artikel 5.
 - e) För att bistå medlemsstaterna i deras åtgärder för vidarebosättning.
2. All behandling av personuppgifter ska ske med hänsyn till proportionalitetsprincipen och vara strikt begränsad till sådana personuppgifter som krävs för de ändamål som avses i punkt 1.
 3. Medlemsstater eller unionsorgan och unionsbyråer som lämnar personuppgifter till byrån får överföra uppgifter till byrån endast för de ändamål som avses i punkt 1. All behandling av lagrade personuppgifter för andra ändamål än dem som avses i punkt 1 ska vara förbjuden.
 4. Medlemsstater eller unionsorgan och unionsbyråer som lämnar personuppgifter till byrån får, när personuppgifter överförs, ange eventuella allmänna eller specifika begränsningar i fråga om åtkomst eller användning, inbegripet med avseende på överföring, radering eller förstöring. I de fall där behovet av sådana begränsningar visar sig efter det att personuppgifterna överförts ska den medlemsstat, det unionsorgan eller den unionsbyrå som berörs underrätta byrån om detta. Byrån ska iaktta dessa begränsningar.

Artikel 32

Behandling av personuppgifter för tillhandahållande av operativt och tekniskt bistånd och för vidarebosättningsändamål

1. Byråns behandling av personuppgifter som samlats in av eller överförts till byrån av medlemsstater eller av dess egen personal i samband med tillhandahållande av operativt och tekniskt bistånd till medlemsstater och för vidarebosättningsändamål, ska vara begränsad till följande uppgifter avseende tredjelandsmedborgare:
 - a) Fullständigt namn,
 - b) födelsedatum och födelseort,
 - c) bostads- eller vistelseort,
 - d) kön,
 - e) ålder,
 - f) medborgarskap,
 - g) yrke,
 - h) utbildning,
 - i) familjemedlemmar,

- j) ankomstdag och ankomstort,
- k) fingeravtrycksuppgifter,
- l) ansiktsbilduppgifter, och
- m) status när det gäller internationellt skydd.

2. Byrån får behandla de personuppgifter som anges i punkt 1 när så är nödvändigt för något av följande ändamål:

- a) För att vidta en operativ eller teknisk åtgärd enligt artikel 16.2 a, b, c, g eller h.
- b) För att överföra de personuppgifterna till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europol eller Eurojust för att de ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med sina respektive uppdrag och i enlighet med artikel 30.
- c) För att överföra de personuppgifterna till de nationella myndigheterna med ansvar för asyl- och invandringsfrågor och andra relevanta myndigheter i enlighet med nationell rätt samt nationella och unionens dataskyddsregler.
- d) För att analysera information om asylsituationen enligt artikel 5.
- e) För att bistå medlemsstaterna i deras åtgärder för vidarebosättning.

3. Om det är strikt nödvändigt för en operativ och teknisk åtgärd enligt artikel 16.2 c, eller för det ändamål som avses i punkt 2 e i den här artikeln, får byrån i ett specifikt fall behandla personuppgifter som är nödvändiga för att bedöma om en tredjelandsmedborgare har rätt till internationellt skydd och personuppgifter om en tredjelandsmedborgares hälsa eller särskilda utsatthet. Dessa personuppgifter ska vara tillgängliga endast för personal som i det specifika fallet behöver känna till dem. Den personalen ska skydda dessa uppgifters konfidentialitet. Sådana personuppgifter får inte behandlas ytterligare eller överföras vidare.
4. Byrån ska radera personuppgifter så snart den har överfört dem till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europol eller Eurojust eller till de behöriga nationella myndigheterna eller så snart de har använts för att analysera information om asylsituationen enligt artikel 5. Under inga omständigheter får lagringsperioden överstiga 30 dagar från den dag då byrån samlar in eller mottar dessa personuppgifter. Byrån ska anonymisera personuppgifter i den analys av informationen om asylsituationen som avses i artikel 5.
5. Byrån ska radera personuppgifter som erhållits för det ändamål som avses i artikel 31.1 e så snart de inte längre behövs för det ändamål för vilket de samlades in, dock senast 30 dagar efter den dag då tredjelandsmedborgaren vidarebosattes.

6. Utan att det påverkar andra rättigheter som fastställs i förordning (EU) 2016/679 och utöver den information som avses i artikel 13 i den förordningen, ska experter som deltar i asylstödgrupper som överför personuppgifter enligt punkt 1 i den här artikeln, vid den tidpunkt då de samlar in uppgifter om tredjelandsmedborgare förse tredjelandsmedborgarna med kontaktuppgifterna till den relevanta tillsynsmyndighet som ansvarar för att övervaka och kontrollera efterlevnaden av den förordningen.

Artikel 33

Samarbete med Danmark

Byrån ska underlätta operativt samarbete med Danmark, inklusive utbyte av uppgifter och bästa praxis i frågor inom dess verksamhetsområde.

Artikel 34

Samarbete med associerade länder

1. Byrån ska vara öppen för deltagande av Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz.

2. Avtal ska fastställa hur, i vilken omfattning och på vilket sätt Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz ska delta i byråns arbete. Sådana avtal ska innehålla bestämmelser om deltagande i initiativ från byråns sida, ekonomiska bidrag samt deltagande i styrelsemöten och personal. När det gäller personal ska avtalen vara förenliga med tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen vid Europeiska unionen (*tjänsteföreskrifterna*) och anställningsvillkoren för övriga anställda i unionen (*anställningsvillkoren*), som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68¹.

Artikel 35

Samarbete med tredjeländer

1. I frågor som har anknytning till byråns verksamhet, och i den omfattning som krävs för utförandet av dess uppgifter, ska byrån underlätta och uppmuntra det operativa samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer inom ramen för unionens utrikespolitik, inbegripet med avseende på skyddet av de grundläggande rättigheterna, och i samarbete med utrikestjänsten. Byrån och medlemsstaterna ska främja och iaktta normer och standarder som ingår i unionsrätten, även när de utför verksamhet på tredjeländers territorier.

¹ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Byrån får samarbeta med de myndigheter i tredjeländer som är behöriga i frågor som omfattas av denna förordning, med stöd av och i samordning med unionsdelegationer, särskilt i syfte att främja unionens standarder för asyl, stödja tredjeländer när det gäller sakkunskap och kapacitetssuppletering för deras egna asyl- och mottagningssystem samt genomföra regionala utvecklings- och skyddsprogram och andra åtgärder. Byrån får bedriva sådant samarbete inom ramen för samarbetsavtal som ingåtts med dessa myndigheter i enlighet med unionsrätten och unionspolitiken. Styrelsen ska besluta om de samarbetsavtalen, som ska vara föremål för förhandsgodkännande från kommissionen. Byrån ska underrätta Europaparlamentet och rådet innan ett samarbetsavtal ingås.
3. Inom ramen för samarbetet med tredjeländer får byrån stödja en medlemsstat vid genomförandet av vidarebosättningsprogram, på begäran av den medlemsstaten.
4. Inom ramen för unionens utrikespolitik ska byrån när så är lämpligt delta i genomförandet av internationella avtal som ingåtts av unionen med tredjeländer i frågor som omfattas av denna förordning.

5. Byrån får ta emot unionsfinansiering i enlighet med bestämmelserna i de relevanta instrument som inrättats till stöd för unionens utrikespolitik. Byrån får inleda och finansiera projekt för tekniskt bistånd i tredjeländer i frågor som omfattas av denna förordning.
6. Byrån ska genom sin årliga rapport om asylsituationen i unionen som avses i artikel 69 underrätta Europaparlamentet om verksamhet som utförs enligt den här artikeln. Rapporten ska också innehålla en utvärdering av samarbetet med tredjeländer.

Artikel 36

Sambandsmän i tredjeländer

1. Byrån får utplacera experter ur sin egen personal som sambandsmän. Sambandsmän ska åtnjuta högsta möjliga skydd när de utför sina arbetsuppgifter i tredjeländer. Sambandsmän ska utplaceras endast i tredjeländer vars migrations- och asylhanteringspraxis följer normer avseende mänskliga rättigheter som inte får inskränkas.
2. Inom ramen för unionens utrikespolitik bör sambandsmän i första hand utplaceras i sådana tredjeländer som, på grundval av analysen av information om asylsituationen enligt artikel 5, utgör ursprungs- eller transitländer när det gäller asylrelaterad migration. Utplaceringen av sambandsmän ska vara föremål för styrelsens godkännande.

3. I sambandsmännens uppgifter ska ingå, i enlighet med unionsrätten och på ett sätt som fullt ut respekterar grundläggande rättigheter, att upprätta och upprätthålla kontakter med de behöriga myndigheterna i det tredjeland där de är utplacerade i syfte att samla in information, bidra till upprättandet av en skyddsinriktad migrationshantering och vid behov underlätta tillgång till lagliga vägar in i unionen för personer som är i behov av skydd, inbegripet genom vidarebosättning. Det ska finnas en nära samordning mellan sambandsmännen och unionens delegationer och där så är lämpligt internationella organisationer och organ, särskilt UNHCR.
4. Byråns beslut att utplacera sambandsmän i tredjeländer ska kräva ett yttrande på förhand från kommissionen. Europaparlamentet ska utan dröjsmål hållas fullständigt underrättat om detta.

Artikel 37

Samarbete med unionsorgan och unionsbyråer

1. Byrån ska samarbeta med de unionsorgan och unionsbyråer vars verksamhet har anknytning till byråns verksamhet, särskilt de organ och byråer som är verksamma inom området rättsliga och inrikes frågor och som är behöriga i frågor som omfattas av denna förordning.

2. Samarbete enligt punkt 1 ska äga rum, efter godkännande på förhand av kommissionen, inom ramen för samarbetsavtal som ingåtts med de unionsorgan och unionsbyråer som avses i den punkten. Byrån ska underrätta Europaparlamentet och rådet om alla sådana samarbetsavtal.
3. Samarbete enligt punkt 1 ska skapa synergier mellan relevanta unionsorgan och unionsbyråer, och överlappningar i det arbete som varje unionsorgan eller unionsbyrå utför i enlighet med sitt respektive uppdrag ska undvikas.

Artikel 38

Samarbete med UNHCR och andra internationella organisationer

Byrån ska samarbeta med internationella organisationer, särskilt UNHCR, inom de områden som omfattas av denna förordning, inom ramen för samarbetsavtal som ingåtts med sådana organisationer, i enlighet med fördragen och de instrument som fastställer sådana organisationers behörighet. Styrelsen ska besluta om samarbetsavtalen, som ska vara föremål för godkännande på förhand av kommissionen. Byrån ska underrätta Europaparlamentet och rådet om alla sådana samarbetsavtal.

Kapitel 8

Byråns organisation

Artikel 39

Förvaltnings- och ledningsstruktur

Byråns förvaltnings- och ledningsstruktur ska bestå av följande:

- a) En styrelse, som ska utöva de funktioner som anges i artikel 41.
- b) En verkställande direktör med de ansvarsområden som anges i artikel 47.
- c) En vice verkställande direktör, i enlighet med artikel 48.
- d) Ett ombud för grundläggande rättigheter, i enlighet med artikel 49.
- e) Ett rådgivande forum, i enlighet med artikel 50.

Artikel 40

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och två företrädare för kommissionen. Var och en av dessa företrädare ska ha rösträtt.
2. Styrelsen ska inbegripa en företrädare för UNHCR. Den företrädaren ska inte ha rösträtt.
3. Varje styrelseledamot ska ha en suppleant. En suppleant ska företräda en styrelseledamot i dennes frånvaro.
4. Styrelseledamöterna och deras suppleanter ska utses mot bakgrund av deras kunskaper och sakkunskap om asylfrågor, med beaktande av relevanta färdigheter när det gäller ledarskap, administration och budget. Alla inblandade parter ska sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.
5. Mandatperioden för styrelseledamöterna ska vara fyra år. Den perioden ska kunna förnyas. När ledamöternas mandatperiod går ut eller om de avgår, ska de kvarstå tills deras mandatperiod förnyas eller tills de ersätts.

Artikel 41
Styrelsens funktioner

1. Styrelsen ska ge allmänna riktlinjer för byråns verksamhet och se till att byrån utför sina uppgifter. Styrelsen ska särskilt
 - a) anta byråns årsbudget med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna och utöva andra funktioner rörande byråns budget i enlighet med kapitel 9,
 - b) anta en konsoliderad årlig rapport om byråns verksamhet, senast den 1 juli varje år översända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten, och offentliggöra den,
 - c) anta de finansiella regler som ska tillämpas på byrån i enlighet med artikel 56,
 - d) fatta alla beslut för fullgörandet av byråns uppdrag enligt denna förordning,
 - e) anta en strategi för bedrägeribekämpning som ska stå i proportion till risken för bedrägerier, med hänsyn till kostnaderna för och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras som en del av den strategin,

- f) anta regler för att förebygga och hantera intressekonflikter bland ledamöterna,
- g) anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 2.2, på grundval av en behovsanalys,
- h) anta sin arbetsordning,
- i) i enlighet med punkt 2, med avseende på byråns personal, utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (*tillsättningsmyndighetsbefogenheter*),
- j) anta lämpliga genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna,
- k) utse den verkställande direktören och den vice verkställande direktören, ansvara för disciplinåtgärder gentemot dem och, när så är nödvändigt, förlänga deras mandatperioder eller avsätta dem i enlighet med artikel 46 eller 48, beroende på vad som är lämpligt,

- l) med förbehåll för bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren utse ombudet för grundläggande rättigheter utifrån ett urval av kandidater som föreslagits av den verkställande direktören,
- m) med förbehåll för bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren utse en räkenskapsförare som ska vara helt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter,
- n) anta en årlig rapport om asylsituationen i unionen i enlighet med artikel 69,
- o) fatta alla beslut om utvecklingen av de informationssystem som föreskrivs i denna förordning, bland annat den informationsportal som avses i artikel 9.2 b,
- p) anta närmare bestämmelser om tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001, i enlighet med artikel 63 i den här förordningen,
- q) vidta åtgärder för byråns tillämpning av förordning (EU) 2018/1725, inbegripet åtgärder som rör utseendet av byråns dataskyddsombud,
- r) anta byråns personalpolitik i enlighet med artikel 60,
- s) varje år anta byråns programplaneringsdokument i enlighet med artikel 42,

- t) fatta alla beslut som rör inrättandet av byråns interna strukturer och, vid behov, ändringar av dessa,
- u) säkerställa lämplig uppföljning av iakttagelser och rekommendationer som härrör från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf),
- v) anta de operativa standarder, indikatorer, riktlinjer och den bästa praxis som utarbetats av byrån i enlighet med artikel 13.2,
- w) godkänna vägledningar om information om ursprungsländer och eventuella översyner eller uppdateringar av dessa vägledningar i enlighet med artikel 11.2 och 11.4,
- x) anta ett beslut som fastställer en gemensam metodik för den övervakningsmekanism som avses i artikel 14,
- y) anta programmet för övervakning av den operativa och tekniska tillämpningen av Ceas i enlighet med artikel 15.1,
- z) anta de rekommendationer som följer av en övervakningsinsats i enlighet med artikel 15.4,

- aa) besluta om det totala antalet experter som ska ställas till förfogande för asylstödgrupper och för reserven för asylinsatser och om deras profiler, i enlighet med artikel 19.2 och 19.6,
- ab) anta en strategi för förbindelser med tredjeländer eller internationella organisationer i frågor som byrån har behörighet för, liksom ett samarbetsavtal med kommissionen för genomförandet av denna strategi,
- ac) bemyndiga och godkänna ingåendet av samarbetsavtal i enlighet med artiklarna 35, 37 och 38.

2. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och artikel 6 i anställningsvillkoren om delegering av relevanta tillsättningsmyndighetsbefogenheter till den verkställande direktören och om fastställande av på vilka villkor denna delegering av tillsättningsmyndighetsbefogenheter kan dras in. Den verkställande direktören ska ha rätt att vidaredelegera tillsättningsmyndighetsbefogenheterna.

Om exceptionella omständigheter så kräver får styrelsen genom ett beslut tillfälligt dra in delegeringen av tillsättningsmyndighetsbefogenheterna till den verkställande direktören och de befogenheter som den verkställande direktören vidaredelegerat, och utöva dem på egen hand eller delegera dem till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än den verkställande direktören.

3. Styrelsen får inrätta ett litet verkställande organ för att bistå styrelsen och den verkställande direktören vid utarbetandet av beslut, program och verksamhet som ska antas av styrelsen. Om nödvändigt får det verkställande organet fatta vissa preliminära, brådskande beslut på styrelsens vägnar, särskilt i frågor som rör administrativ förvaltning. Det verkställande organet får inte fatta beslut för vilka det krävs antingen två tredjedelars eller tre fjärdedelars majoritet av styrelseledamöternas röster. Styrelsen får delegera vissa klart definierade uppgifter till det verkställande organet, särskilt om en sådan delegering skulle förbättra byråns effektivitet. Styrelsen får inte till det verkställande organet delegera uppgifter avseende beslut för vilka det krävs antingen två tredjedelars eller tre fjärdedelars majoritet av styrelseledamöternas röster. Med avseende på inrättandet av det verkställande organet ska styrelsen anta dess arbetsordning. Arbetsordningen ska särskilt omfatta det verkställande organets sammansättning och funktioner.

Artikel 42

Flerårig programplanering och årliga arbetsprogram

1. Styrelsen ska, senast den 31 januari varje år, till Europaparlamentet, rådet och kommissionen översända ett utkast till programplaneringsdokument som innehåller den fleråriga och den årliga programplaneringen, på grundval av ett utkast som läggs fram av den verkställande direktören. Styrelsen ska även översända eventuella senare uppdaterade versioner av utkastet till programplaneringsdokument till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Styrelsen ska senast den 30 november varje år med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna anta programplaneringsdokumentet med beaktande av kommissionens yttrande och, med avseende på den fleråriga programplaneringen, efter samråd med Europaparlamentet. Styrelsen ska vidarebefordra programplaneringsdokumentet till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Programplaneringsdokumentet ska bli slutgiltigt efter det slutliga antagandet av unionens allmänna budget och ska, vid behov, anpassas i enlighet därmed.

2. Den fleråriga programplaneringen ska fastställa den övergripande strategiska programplaneringen på medellång och lång sikt, inbegripet mål, förväntade resultat och resultatindikatorer. Den fleråriga programplaneringen ska också fastställa resursplanering, inbegripet en flerårig budget och personalstyrka.

Den fleråriga programplaneringen ska fastställa de strategiska områden som kräver insatser och förklara vad som behöver göras för att nå de mål som angetts i den. Den fleråriga programplaneringen ska innehålla den strategi för förbindelser med tredjeländer och internationella organisationer som avses i artikel 35 respektive artikel 38, de åtgärder som är kopplade till denna strategi och en närmare angivelse av vilka resurser som krävs.

Den fleråriga programplaneringen ska genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram. Den fleråriga programplaneringen ska uppdateras årligen och där så är lämpligt, särskilt mot bakgrund av resultatet av den utvärdering som avses i artikel 70.

3. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive resultatindikatorer. Det årliga arbetsprogrammet ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och en indikation på de ekonomiska och mänskliga resurser som anslagits för varje verksamhet, i enlighet med principerna om verksamhetsbaserad budgetering och förvaltning. Det årliga arbetsprogrammet ska vara konsekvent med den fleråriga programplanering som avses i punkt 2. I det årliga arbetsprogrammet ska det tydligt anges vilka uppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående budgetår.
4. Styrelsen ska ändra det årliga arbetsprogrammet när byrån tilldelas en ny uppgift.

Varje betydande ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas enligt samma förfarande som det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får till den verkställande direktören delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet.

Artikel 43
Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina röstberättigade ledamöter. Ordföranden och vice ordföranden ska väljas med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna.

Vice ordföranden ska automatiskt inträda i ordförandens ställe om denne är förhindrad att utföra sina arbetsuppgifter.

2. Styrelseordförandens och vice ordförandens mandatperiod ska vara fyra år, och kan förnyas en gång. Om deras uppdrag som styrelseledamot upphör under mandatperioden ska emellertid även deras mandatperiod automatiskt upphöra vid samma tidpunkt.

Artikel 44
Styrelsemöten

1. Ordföranden ska sammankalla till styrelsens möten.
2. Den verkställande direktören ska delta i styrelsens överläggningar utan rösträtt.

3. Företrädaren för UNHCR ska inte delta i möten under vilka styrelsen utövar de funktioner som föreskrivs i artikel 41.1 e, f, i, j, k, p, r, s, t eller u eller i artikel 41.2, och när styrelsen beslutar att ställa finansiella resurser till förfogande för att finansiera UNHCR-verksamhet enligt artikel 52 för att ge byrån möjlighet att utnyttja UNHCR:s sakkunskap.
4. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie möten per år. Dessutom ska styrelsen hålla möte på ordförandens initiativ, på begäran av kommissionen eller på begäran av en tredjedel av dess ledamöter.
5. Styrelsen får bjuda in personer vars synpunkter kan vara av intresse som observatörer till sina möten.
6. Danmark ska bjudas in att sända en företrädare att delta i styrelsemötena.
7. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, biträdas av rådgivare eller experter vid mötena.
8. Byrån ska bistå styrelsen med ett sekretariat.

Artikel 45

Omröstningsregler för styrelsen

1. Om inte annat föreskrivs ska styrelsen fatta beslut med en absolut majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna.
2. Varje röstberättigad styrelseledamot ska ha en röst. Om en röstberättigad styrelseledamot är frånvarande ska dennes suppleant ha rätt att rösta i ledamotens ställe.
3. Ordföranden ska delta i omröstningen.
4. Den verkställande direktören får inte delta i omröstningen.
5. Företrädare för medlemsstater som inte fullt ut deltar i unionens regelverk på asylområdet får inte delta i omröstningen när styrelsen ska anta operativa standarder, indikatorer, riktlinjer eller bästa praxis som uteslutande avser ett unionsinstrument om asyl som de medlemsstater som de företräder inte är bundna av.
6. Närmare bestämmelser om omröstningsförfarandena, särskilt på vilka villkor en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar, ska fastställas i styrelsens arbetsordning.

Artikel 46
Verkställande direktör

1. Den verkställande direktören ska tillhöra personalen och rekryteras som tillfälligt anställd vid byrån i enlighet med artikel 2 a i anställningsvillkoren.
2. Kommissionen ska föreslå minst tre kandidater till tjänsten som verkställande direktör på grundval av en förteckning som upprättats efter det att tjänsten har utannonserats i *Europeiska unionens officiella tidning* samt, om det är lämpligt, i annan press eller på webbplatser.
3. Styrelsen ska utse den verkställande direktören på grundval av meriter, dokumenterade färdigheter i förvaltning och ledarskap på hög nivå samt yrkeserfarenhet i chefsställning inom områdena migration och asyl. De kandidater som kommissionen föreslår ska, innan de utses, uppmanas att göra ett uttalande inför det eller de ansvariga utskotten i Europaparlamentet och besvara frågor från ledamöterna av det eller de utskotten.

Efter ett sådant uttalande ska Europaparlamentet anta ett yttrande med synpunkter där det kan ange en föredragen kandidat.

Styrelsen ska utse den verkställande direktören med beaktande av Europaparlamentets yttrande enligt andra stycket.

Om styrelsen beslutar att utse en annan kandidat än den som Europaparlamentet angett som sin föredragna kandidat, ska den skriftligen meddela Europaparlamentet och rådet på vilket sätt Europaparlamentets yttrande har beaktats.

I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska byrån företräddas av styrelsens ordförande.

4. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Vid periodens utgång ska kommissionen göra en bedömning som beaktar en utvärdering av den verkställande direktörens arbetsinsats och byråns framtida uppgifter och utmaningar.
5. Styrelsen får på grundval av ett förslag av kommissionen som beaktar den bedömning som avses i punkt 4 förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst fem år.

6. Styrelsen ska underrätta Europaparlamentet om den har för avsikt att förlänga den verkställande direktörens mandatperiod. Under en månad före en sådan förlängning får den verkställande direktören uppmanas att göra ett uttalande inför Europaparlamentets behöriga utskott och besvara frågor från ledamöterna av det eller de utskotten.
7. En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid slutet av den sammantagna mandatperioden.
8. Den verkställande direktören får avsättas från sin post endast efter styrelsebeslut på förslag av kommissionen.
9. Styrelsen ska fatta beslut om utseende, förlängning av mandatperioden eller avsättning av den verkställande direktören med två tredjedelars majoritet av dess röstberättigade ledamöter.

Artikel 47

Den verkställande direktörens ansvarsområden

1. Den verkställande direktören ska leda byrån. Den verkställande direktören ska vara ansvarig inför styrelsen.

2. Utan att det påverkar kommissionens eller styrelsens befogenheter ska den verkställande direktören vara oberoende i utförandet av hans eller hennes arbetsuppgifter och får varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering, institution eller person eller något annat organ.
3. Den verkställande direktören ska på uppmaning rapportera till Europaparlamentet om utförandet av hans eller hennes arbetsuppgifter. Rådet får uppmana den verkställande direktören att rapportera om utförandet av hans eller hennes arbetsuppgifter.
4. Den verkställande direktören ska vara byråns rättsliga företrädare.
5. Den verkställande direktören ska ansvara för genomförandet av de uppgifter som byrån tilldelas i denna förordning. Den verkställande direktören ska i synnerhet ansvara för följande:
 - a) Byråns löpande administration.
 - b) Genomförande av beslut som antagits av styrelsen.
 - c) Utarbetande av de programplaneringsdokument som avses i artikel 42 och överlämnande av dessa till styrelsen efter samråd med kommissionen.
 - d) Genomförande av de programplaneringsdokument som avses i artikel 42 och rapportering till styrelsen om genomförandet av dem.

- e) Utarbetande av konsoliderade årliga rapporter om byråns verksamhet samt framläggande av dessa för styrelsen för antagande.
- f) Utarbetande av en åtgärdsplan som uppföljning av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, liksom utredningar utförda av Olaf, samt överlämnande av en lägesrapport till kommissionen två gånger om året och regelbundet till styrelsen och, i förekommande fall, till det verkställande organet.
- g) Skyddet av unionens ekonomiska intressen, utan att det påverkar Olafs utredningsbefogenheter, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.
- h) Framtagande av en strategi för bedrägeribekämpning för byrån och framläggande av den för styrelsen för godkännande.
- i) Utarbetande av ett utkast till de finansiella regler som ska tillämpas på byrån.
- j) Utarbetande av preliminära utkast till beräkningar av byråns inkomster och utgifter i enlighet med artikel 53 och genomförande av dess budget.

- k) Utövande av de befogenheter som anges i artikel 60 med avseende på byråns personal.
- l) Alla beslut som rör förvaltningen av de informationssystem som föreskrivs i denna förordning, inbegripet den informationsportal som avses i artikel 9.2 b.
- m) Alla beslut som rör förvaltningen av byråns interna strukturer.
- n) Utarbetande av de rapporter om situationen i tredjeländer som avses i artikel 9.
- o) Framläggande av den gemensamma analysen och vägledningarna för styrelsen i enlighet med artikel 11.2.
- p) Inrättande av expertgrupper för tillämpning av artiklarna 14 och 15, som ska vara sammansatta av experter ur byråns egen personal, från kommissionen och, vid behov, från medlemsstaterna samt, som observatörer, från UNHCR.
- q) Inledande av en övervakningsinsats i enlighet med artikel 15.2.
- r) Framläggande av iakttagelser och utkast till rekommendationer i samband med en övervakningsinsats för den berörda medlemsstaten och därefter för styrelsen i enlighet med artikel 15.3 och 15.4.
- s) Rapportering till styrelsen och kommissionen i enlighet med artikel 4.5.

- t) Bedömning, godkännande och samordning av begäranden om operativt och tekniskt bistånd i enlighet med artiklarna 16.1 och 20.
- u) Säkerställande av genomförandet av de operativa planer som avses i artikel 18.
- v) Säkerställande av samordningen av byråns verksamhet i stödenheterna för migrationshantering med kommissionen och andra relevanta unionsorgan och unionsbyråer i enlighet med artikel 21.1.
- w) Säkerställande av genomförandet av de rådsbeslut som avses i artikel 22.2.
- x) Beslut om förvärv eller hyra av teknisk utrustning i enlighet med artikel 23.2, i samråd med styrelsen.
- y) Framläggande av förslag på ett urval av kandidater för utseende av ombudet för grundläggande rättigheter i enlighet med artikel 49.1.
- z) Utseende av en samordnare för byrån i enlighet med artikel 25.2.

Artikel 48

Vice verkställande direktör

1. En vice verkställande direktör ska bistå den verkställande direktören i ledningen av byrån och i utförandet av de uppgifter som avses i artikel 47.5. Om den verkställande direktören är frånvarande eller förhindrad att delta ska han eller hon ersättas av den vice verkställande direktören.
2. Styrelsen ska utse den vice verkställande direktören på förslag av den verkställande direktören. Den vice verkställande direktören ska utses på grundval av meriter, lämpliga färdigheter i förvaltning och ledarskap, och relevant yrkeserfarenhet på asylområdet. Den verkställande direktören ska föreslå minst tre kandidater till tjänsten som vice verkställande direktör. Styrelsen ska ha befogenhet att förlänga mandatperioden för den vice verkställande direktören eller avsätta den vice verkställande direktören på förslag från den verkställande direktören. Artikel 46.1, 46.4, 46.7 och 46.9 ska i tillämpliga delar gälla den vice verkställande direktören.

Artikel 49

Ombud för grundläggande rättigheter

1. Styrelsen ska utse ett ombud för grundläggande rättigheter bland ett urval av kandidater som föreslagits av den verkställande direktören. Ombudet för grundläggande rättigheter ska ha nödvändig kompetens och erfarenhet på området grundläggande rättigheter och asyl.
2. Ombudet för grundläggande rättigheter ska vara oberoende i utförandet av hans eller hennes arbetsuppgifter och rapportera direkt till styrelsen.
3. Ombudet för grundläggande rättigheter ska ansvara för att säkerställa att byrån iakttar de grundläggande rättigheterna i all sin verksamhet och främja byråns respekt för de grundläggande rättigheterna. Ombudet för grundläggande rättigheter ska också ansvara för att genomföra den klagomålsmekanism som avses i artikel 51.
4. Ombudet för grundläggande rättigheter ska samarbeta med det rådgivande forumet.

5. Ombudet för grundläggande rättigheter ska höras om bland annat de operativa planer som avses i artikel 18, utvärderingen av byråns operativa och tekniska bistånd, den uppförandekod som avses i artikel 58 och det europeiska asylcurriculum som avses i artikel 8.3. Ombudet för grundläggande rättigheter ska ha tillgång till all information om respekten för de grundläggande rättigheterna i samband med all byråns verksamhet, bland annat genom anordnande av besök, med den berörda medlemsstatens samtycke, på platser där byrån bedriver operativ verksamhet.

Artikel 50

Rådgivande forum

1. Byrån ska föra en nära dialog med relevanta organisationer i det civila samhället och relevanta behöriga organ som arbetar med asylpolitik lokalt, regionalt, nationellt, inom unionen eller internationellt. För detta ändamål ska byrån inrätta ett rådgivande forum.
2. Det rådgivande forumet ska vara en mekanism för informationsutbyte och kunskapsspridning. Det rådgivande forumet ska säkerställa en nära dialog mellan byrån och relevanta organisationer och organ som avses i punkt 1.

3. Byrån ska bjuda in Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, UNHCR och andra relevanta organisationer och organ enligt vad som avses i punkt 1 till att bli medlemmar i det rådgivande forumet.

På förslag av den verkställande direktören ska styrelsen besluta om det rådgivande forumets sammansättning, inbegripet om samrådsgrupper som är sammansatta på tematisk eller geografisk grund, samt om villkoren för översändande av information till det rådgivande forumet. Det rådgivande forumet ska, efter samråd med styrelsen och den verkställande direktören, fastställa sina arbetsmetoder, inbegripet arbetsgrupper sammansatta på tematisk eller geografisk grund när sådana bedöms nödvändiga och användbara.

4. Det rådgivande forumet ska ge den verkställande direktören och styrelsen råd i asylrelaterade frågor, i enlighet med byråns särskilda behov inom områden som fastställts som prioriterade i dess arbete.

5. Det rådgivande forumet ska särskilt

- a) lägga fram förslag för styrelsen om den årliga och fleråriga programplanering som avses i artikel 42,
- b) ge återkoppling till styrelsen och föreslå åtgärder för uppföljning av den årliga rapport om asylsituationen i unionen som avses i artikel 69, och

- c) meddela den verkställande direktören och styrelsen slutsatser och rekommendationer från konferenser, seminarier och sammanträden samt iakttagelser från undersökningar eller fältarbete som har utförts av någon av det rådgivande forumets medlemsorganisationer eller medlemsorgan och som är av relevans för byråns arbete.
6. Det rådgivande forumet ska höras om utarbetandet, antagandet och genomförandet av den strategi för grundläggande rättigheter som avses i artikel 57.3 och den uppförandekod som avses i artikel 58, inrättandet av den klagomålsmekanism som avses i artikel 51 och utvecklingen av det europeiska asylcurriculum som avses i artikel 8.3.
7. Det rådgivande forumet ska sammanträda i sin helhet minst en gång om året och vid behov anordna möten för de på tematisk eller geografisk grund sammansatta samrådsgrupperna.

Artikel 51

Klagomålsmekanism

1. Byrån ska inrätta en klagomålsmekanism i syfte att säkerställa att de grundläggande rättigheterna respekteras inom all byråns verksamhet.

2. Varje person som direkt påverkas av agerandet hos en expert som deltar i en asylstödgrupp, och som anser att hans eller hennes grundläggande rättigheter kränkts på grund av agerandet i fråga, eller varje part som företräder en sådan person, får lämna in ett skriftligt klagomål till byrån.
3. Endast motiverade klagomål som avser konkreta kränkningar av de grundläggande rättigheterna ska kunna prövas. Klagomål mot en nationell myndighets beslut om en enskild ansökan om internationellt skydd ska inte kunna tas upp till prövning. Klagomål som är anonyma, kränkande, illvilliga, oseriösa, förargelseväckande, hypotetiska eller felaktiga ska inte heller kunna tas upp till prövning.
4. Ombudet för grundläggande rättigheter ska ansvara för handläggningen av klagomål som byrån mottagit och ska göra så i enlighet med rätten till god förvaltning. Ombudet för grundläggande rättigheter ska för detta ändamål
 - a) bedöma om klagomålet kan tas upp till prövning,
 - b) registrera klagomål som kan tas upp till prövning,
 - c) vidarebefordra alla registrerade klagomål till den verkställande direktören,
 - d) vidarebefordra klagomål som avser experter som deltar i en asylstödgrupp till hemmedlemsstaten,

- e) underrätta den relevanta myndighet eller det relevanta organ i en medlemsstat vars behörighet omfattar de grundläggande rättigheterna om ett klagomål, och
 - f) registrera och säkerställa byråns eller den berörda medlemsstatens uppföljning.
5. I enlighet med rätten till god förvaltning ska en klagande som inlämnat ett klagomål som kan tas upp till prövning underrättas om att klagomålet registrerats, att en bedömning inletts och att ett svar kan väntas så snart det finns tillgängligt. Om ett klagomål vidarebefordras till en nationell myndighet eller ett nationellt organ ska klaganden tillhandahållas kontaktuppgifterna till myndigheten eller organet. Om klagomålet inte kan tas upp till prövning ska klaganden underrättas om skälen till att det inte kan tas upp till prövning och, om möjligt, om andra sätt att hantera ärendet. Varje beslut ska meddelas i skriftlig form och åtföljas av en motivering.
6. Om ett registrerat klagomål avser någon ur byråns personal ska den verkställande direktören säkerställa lämplig uppföljning i samråd med ombudet för grundläggande rättigheter, inbegripet disciplinära åtgärder vid behov. Den verkställande direktören ska inom en fastställd tidsram rapportera till ombudet för grundläggande rättigheter om iakttagelserna och den uppföljning som byrån gör till följd av ett klagomål, inbegripet eventuella disciplinära åtgärder.

7. Om ett klagomål rör dataskyddsfrågor ska den verkställande direktören involvera byråns dataskyddsombud. Ombudet för grundläggande rättigheter och dataskyddsombudet ska skriftligen upprätta ett samförståndsavtal mellan dem som anger deras arbetsfördelning och på vilket sätt de samarbetar när det gäller mottagna klagomål.
8. När ett klagomål avser en expert från en medlemsstat, inbegripet utstationerade nationella experter, ska hemmedlemsstaten säkerställa lämplig uppföljning, inbegripet disciplinära åtgärder vid behov eller andra åtgärder i enlighet med nationell rätt. Hemmedlemsstaten ska rapportera till ombudet för grundläggande rättigheter om iakttagelserna och den uppföljning som görs till följd av ett klagomål inom en fastställd tidsperiod och, vid behov, därefter med jämna mellanrum. Byrån ska följa upp ärendet om ingen rapport mottas från hemmedlemsstaten.
9. Om en expert som utplacerats av en medlemsstat, inbegripet utstationerade nationella experter, visar sig ha kränkt grundläggande rättigheter eller underlåtit att uppfylla skyldigheter i fråga om internationellt skydd ska den verkställande direktören begära att medlemsstaten omedelbart avlägsnar experten eller den utstationerade nationella experten från byråns verksamhet. Om en expert som utplacerats av byrån visar sig ha kränkt grundläggande rättigheter eller underlåtit att uppfylla skyldigheter i fråga om internationellt skydd ska den verkställande direktören avlägsna den experten från byråns verksamhet.

10. Ombudet för grundläggande rättigheter ska rapportera till den verkställande direktören och styrelsen om iakttagelserna och den uppföljning som byrån och de berörda medlemsstaterna gör till följd av ett klagomål. Byrån ska ta med information om klagomålsmekanismen i sin årliga rapport om asylsituationen i unionen, som avses i artikel 69.
11. Byrån, inbegripet ombudet för grundläggande rättigheter, ska hantera och behandla alla personuppgifter som förekommer i ett klagomål i enlighet med förordning (EU) 2018/1725. Medlemsstater ska handlägga och behandla alla personuppgifter som förekommer i ett klagomål i enlighet med förordning (EU) 2016/679 och direktiv (EU) 2016/680, beroende på vad som är tillämpligt. När en klagande lämnar in ett klagomål ska klaganden anses ha lämnat samtycke till att byrån och ombudet för grundläggande rättigheter behandlar dennes personuppgifter i den mening som avses i artikel 5.1 d i förordning (EU) 2018/1725. För att skydda klagandenas intressen ska klagomål behandlas konfidentiellt av ombudet för grundläggande rättigheter i enlighet med nationell rätt och unionsrätt, såvida inte klaganden uttryckligen avstår från sin rätt till konfidentiell behandling. Om klaganden avstår från sin rätt till konfidentiell behandling ska klaganden anses ha lämnat sitt samtycke till att ombudet för grundläggande rättigheter eller byrån röjer hans eller hennes identitet till de behöriga myndigheterna eller organen med avseende på föremålet för klagomålet.

Kapitel 9

Finansiella bestämmelser

Artikel 52

Budget

1. Byråns inkomster och utgifter ska beräknas för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och ska redovisas i byråns budget.
2. Inkomster och utgifter i byråns budget ska balansera varandra.
3. Utan att det påverkar andra medel ska byråns inkomster inbegripa
 - a) ett bidrag från unionen som finns infört i unionens allmänna budget,
 - b) unionsfinansiering inom ramen för indirekt förvaltning eller i form av bidrag som beviljas från fall till fall, i enlighet med de finansiella regler som ska tillämpas på byrån och med bestämmelserna i de relevanta instrument som inrättats till stöd för unionens politik,
 - c) eventuella frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstater,

- d) eventuella bidrag från associerade länder,
 - e) avgifter som tas ut för publikationer och tjänster som byrån tillhandahåller.
4. Byråns utgifter ska omfatta löner till personalen, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.

Artikel 53

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska den verkställande direktören utarbeta ett preliminärt utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter för det påföljande budgetåret, inklusive tjänsteförteckningen, och översända det till styrelsen.
2. På grundval av det preliminära utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter som avses i punkt 1 ska styrelsen anta ett utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter för det påföljande budgetåret.
3. Det utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter som avses i punkt 2 ska översändas till kommissionen, Europaparlamentet och rådet senast den 31 januari varje år.

4. Kommissionen ska översända beräkningen till budgetmyndigheten, tillsammans med förslaget till unionens allmänna budget.
5. På grundval av beräkningen ska kommissionen i förslaget till unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag från unionen som ska belasta den allmänna budgeten, som den ska förelägga budgetmyndigheten enligt artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.
6. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget från unionen till byrån.
7. Budgetmyndigheten ska anta byråns tjänsteförteckning.
8. Styrelsen ska anta byråns budget. Byråns budget blir slutlig efter det slutliga antagandet av unionens allmänna budget. Vid behov ska byråns budget anpassas i enlighet med detta.
9. Alla byggprojekt som kan komma att påverka byråns budget väsentligt ska omfattas av delegerad förordning (EU) 2019/715.

Artikel 54
Budgetgenomförande

1. Den verkställande direktören ska genomföra byråns budget.
2. Den verkställande direktören ska varje år till budgetmyndigheten skicka alla uppgifter som rör iakttagelserna från utvärderingsförfaranden.

Artikel 55
Redovisning och förfarande för att bevilja ansvarsfrihet

1. Senast den 1 mars budgetår N + 1 ska byråns räkenskapsförare översända de preliminära räkenskaperna för budgetår N till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten.
2. Senast den 31 mars budgetår N + 1 ska byrån översända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för budgetår N till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

Senast den 31 mars budgetår N + 1 ska kommissionens räkenskapsförare översända byråns preliminära räkenskaper för budgetår N, som konsoliderats med kommissionens räkenskaper, till revisionsrätten.

3. Efter mottagandet av revisionsrättens synpunkter på byråns preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 246 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ ska den verkställande direktören på eget ansvar upprätta byråns slutliga räkenskaper för budgetår N och överlämna dem till styrelsen för yttrande.
4. Styrelsen ska avge ett yttrande om byråns slutliga räkenskaper för budgetår N.
5. Senast den 1 juli budgetår N + 1 ska den verkställande direktören skicka de slutliga räkenskaperna för budgetår N tillsammans med styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
6. De slutliga räkenskaperna för budgetår N ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november budgetår N + 1.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

7. Senast den 30 september budgetår N + 1 ska den verkställande direktören besvara revisionsrättens synpunkter. Den verkställande direktören ska också skicka det svaret till styrelsen.
8. Den verkställande direktören ska på Europaparlamentets begäran för Europaparlamentet lägga fram alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska fungera väl, i enlighet med artikel 261.3 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046.
9. Europaparlamentet ska före den 15 maj budgetår N + 2 på rekommendation av rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande budgetår N.

Artikel 56

Finansiella regler

1. Styrelsen ska efter samråd med kommissionen anta de finansiella regler som ska tillämpas på byrån. De finansiella reglerna ska vara förenliga med delegerad förordning (EU) 2019/715, såvida inte en avvikelse från den förordningen krävs särskilt med avseende på byråns verksamhet och kommissionen på förhand har lämnat sitt samtycke till detta.

2. Byrån får bevilja bidrag med anknytning till utförandet av de uppgifter som avses i artikel 2 i denna förordning och använda ramavtal i enlighet med denna förordning eller genom delegering från kommissionen enligt artikel 62.1 c iv i förordning (EU, Euratom) 2018/1046. De relevanta bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ska tillämpas.

Kapitel 10

Allmänna bestämmelser

Artikel 57

Skydd av de grundläggande rättigheterna och strategin för grundläggande rättigheter

1. Byrån ska garantera skyddet av de grundläggande rättigheterna när den utför sina uppgifter enligt denna förordning i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet stadgan, och relevant internationell rätt, särskilt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, i dess ändrade lydelse enligt New York-protokollet av den 31 januari 1967.
2. Barnets bästa ska komma i främsta rummet vid tillämpningen av denna förordning.

3. Byrån ska på förslag av ombudet för grundläggande rättigheter anta och genomföra en strategi för grundläggande rättigheter för att säkerställa att de grundläggande rättigheterna respekteras i all byråns verksamhet.

Artikel 58

Uppförandekod

Byrån ska utarbeta, anta och genomföra en uppförandekod som ska vara tillämplig på alla experter som deltar i asylstödgrupper. Uppförandekoden ska fastställa förfaranden som syftar till att garantera rättsstatens principer och respekten för de grundläggande rättigheterna, med särskilt fokus på barn, ensamkommande barn och andra personer i en utsatt situation.

Artikel 59

Rättslig ställning

1. Byrån ska vara en unionsbyrå. Byrån ska vara en juridisk person.
2. Byrån ska i varje medlemsstat ha den mest omfattande rättskapacitet som en juridisk person kan ha enligt nationell lagstiftning. Byrån får särskilt förvärva och avyttra lös och fast egendom samt vara part i rättsliga förfaranden.
3. Byrån ska vara oberoende i operativa och tekniska frågor.

4. Byrån ska företrädas av den verkställande direktören.
5. Byrån ska ha sitt säte i Malta.

Artikel 60

Personal

1. Byråns personal ska omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren samt de bestämmelser som unionens institutioner har antagit gemensamt för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren.
2. Styrelsen ska anta lämpliga genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
3. Byrån ska utöva tillsättningsmyndighetsbefogenheterna i förhållande till sin egen personal.
4. Byrån får använda sig av utstationerade nationella experter och annan personal som inte är anställd av den. Styrelsen ska anta ett beslut om regler för utstationering av nationella experter till byrån.
5. Byrån får anställa personal som ska arbeta i medlemsstaterna.

Artikel 61
Privilegier och immunitet

Byrån och dess personal ska omfattas av protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget.

Artikel 62
Språkordning

1. Rådets förordning nr 1¹ ska tillämpas på byrån.
2. Utan att det påverkar beslut som fattats på grundval av artikel 342 i EUF-fördraget ska den konsoliderade årliga rapporten om byråns verksamhet och de programplaneringsdokument som avses i artikel 42 upprättas på unionsinstitutionernas samtliga officiella språk.
3. Översättningscentrum för Europeiska unionens organ ska tillhandahålla de översättningstjänster som krävs för byråns arbete.

Artikel 63
Öppenhet

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som byrån förfogar över.

¹ Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

2. Byrån får på eget initiativ kommunicera på de områden som omfattas av dess uppgifter. Byrån ska offentliggöra den konsoliderade årliga rapporten om byråns verksamhet och säkerställa särskilt att allmänheten och alla intresserade snabbt får objektiv, tillförlitlig och lättbegriplig information om dess arbete.
3. Inom sex månader efter sitt första möte ska styrelsen anta närmare bestämmelser om tillämpningen av punkterna 1 och 2.
4. Varje fysisk eller juridisk person ska ha rätt att vända sig skriftligen till byrån på något av unionsinstitutionernas officiella språk. Han eller hon har rätt att erhålla svar på samma språk.
5. De beslut som fattas av byrån i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ligga till grund för ett klagomål som lämnas in till Europeiska ombudsmannen eller en talan inför EU-domstolen, i enlighet med de villkor som anges i artikel 228 respektive artikel 263 i EUF-fördraget.

Artikel 64
Bedrägeribekämpning

1. För att bekämpa bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet ska förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 tillämpas utan begränsning. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Olaf och anta lämpliga bestämmelser som ska gälla byråns samtliga anställda, med användning av den mall som finns i bilagan till avtalet.
2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller och inspektioner på plats, hos alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering från byrån.
3. Olaf får göra utredningar, däribland kontroller på plats och inspektioner i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96¹, för att undersöka misstankar om bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidragsavtal eller bidragsbeslut eller avtal som finansieras av byrån.

¹ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeland och med internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och genomföra sådana utredningar inom ramen för deras respektive befogenheter.

Artikel 65

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade

1. Byrån ska tillämpa kommissionens säkerhetsbestämmelser enligt kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443¹ och (EU, Euratom) 2015/444. Dessa bestämmelser ska särskilt tillämpas på utbyte, behandling och lagring av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.
2. Byrån ska tillämpa de säkerhetsprinciper för behandling av känsliga uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade enligt vad som anges i beslut (EU, Euratom) 2015/443 och (EU, Euratom) 2015/444 och såsom de genomförts av kommissionen. Styrelsen ska fastställa bestämmelser för tillämpningen av dessa säkerhetsprinciper.

¹ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

3. Säkerhetsskyddsklassificering ska inte hindra att information görs tillgänglig för Europaparlamentet. Överföring och hantering av uppgifter och handlingar som överförs till Europaparlamentet i enlighet med denna förordning ska ske i överensstämmelse med de regler om överföring och hantering av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som är tillämpliga mellan Europaparlamentet och kommissionen.

Artikel 66

Ansvar

1. Byråns inomobligatoriska ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. EU-domstolen ska vara behörig att träffa avgöranden enligt skiljedomsklausul i avtal som byrån ingått.
3. Vid utomobligatoriskt ansvar ska byrån ersätta skada som dess avdelningar eller dess personal har orsakat vid utförandet av sina arbetsuppgifter, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.
4. EU-domstolen ska vara behörig i tvister om ersättning för sådana skador som avses i punkt 3.
5. Byråns personals personliga ansvar gentemot byrån ska regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller anställningsvillkor som är tillämpliga på dem.

Artikel 67
Administrativ övervakning

Byråns verksamhet ska omfattas av Europeiska ombudsmannens undersökningar i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.

Artikel 68
Avtal om säte och villkor för verksamheten

1. De nödvändiga avtalen beträffande byråns lokaler i den medlemsstat där byrån har sitt säte, de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten och de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på styrelseledamöterna, byråns personal och deras familjemedlemmar ska fastställas i ett avtal om säte som ska ingås av byrån och den medlemsstaten. Avtalet om säte ska ingås efter styrelsens godkännande.
2. Den medlemsstat där byrån har sitt säte ska tillhandahålla byrån de förutsättningar som krävs för att den ska kunna fungera väl, vilket inkluderar Europaorienterad skolundervisning på flera språk och lämpliga transportförbindelser.

Artikel 69

Årlig rapport om asylsituationen i unionen

Byrån ska utarbeta en årlig rapport om asylsituationen i unionen. Byrån ska överlämna den rapporten till styrelsen, Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och den verkställande direktören ska lägga fram den för Europaparlamentet. Den årliga rapporten om asylsituationen i unionen ska offentliggöras.

Artikel 70

Utvärdering och översyn

1. Tre månader efter det att förordning (EU) nr 604/2013 har ersatts ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet rapportera om resultaten av dess utvärdering av huruvida den här förordningen behöver ändras för att säkerställa enhetlighet och intern konsekvens i unionens regelverk, särskilt när det gäller bestämmelserna om den övervakningsmekanism som avses i artikel 14, och ska vid behov lägga fram de förslag som behövs för att ändra den här förordningen.

2. Senast den ... [tre år efter den dag då denna förordning träder i kraft], och därefter vart femte år, ska kommissionen låta genomföra en oberoende extern utvärdering för att bedöma särskilt byråns resultat i förhållande till dess mål, uppdrag och uppgifter. Denna utvärdering ska omfatta byråns betydelse för det praktiska samarbetet om asylfrågor och främjandet av genomförandet av Ceas. Utvärderingen ska på vederbörligt sätt beakta de framsteg som gjorts inom ramen för byråns uppdrag, inklusive en bedömning av huruvida det krävs fler åtgärder för att säkerställa faktisk solidaritet och ansvarsfördelning med medlemsstater som utsätts för särskilt tryck.

Den utvärdering som avses i första stycket ska särskilt ta upp eventuella behov att ändra byråns uppdrag samt de finansiella följderna av sådana ändringar. Kommissionen ska även undersöka om ledningsstrukturen är lämplig för utförandet av byråns uppgifter. I utvärderingen ska aktörernas synpunkter beaktas, såväl på unionsnivå som på nationell nivå.

3. Kommissionen ska översända den rapport som är resultatet av utvärderingen enligt punkt 2 tillsammans med sina slutsatser om den rapporten till Europaparlamentet, rådet och styrelsen.
4. I samband med varannan utvärdering enligt punkt 2 ska kommissionen överväga huruvida det är motiverat att behålla byrån med hänsyn till dess mål, uppdrag och uppgifter, och får föreslå att denna förordning ska ändras i enlighet därmed eller upphävas.

Artikel 71

Övergångsbestämmelse

Byrån ska efterträda Easo när det gäller all äganderätt samt alla avtal, rättsliga skyldigheter, anställningskontrakt, finansiella åtaganden och ansvarsskyldigheter. Denna förordning ska särskilt inte påverka rättigheter och skyldigheter för personal vid Easo vars tjänstekontinuitet ska säkerställas i alla avseenden.

Artikel 72

Ersättande och upphävande

Förordning (EU) nr 439/2010 ersätts för de medlemsstater som är bundna av den här förordningen. Därför ska förordning (EU) nr 439/2010 upphöra att gälla.

För de medlemsstater som är bundna av den här förordningen ska hänvisningar till den upphävda förordningen anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 73
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 2.1 q, 14 och 15.1, 15.2 och 15.3 ska tillämpas från och med den 31 december 2023, och artiklarna 15.4–15.8 och 22 ska tillämpas från och med den dag då förordning (EU) nr 604/2013 ersätts; om den förordningen ersätts före den 31 december 2023 ska de bestämmelserna dock tillämpas från och med den 31 december 2023.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

ANTAL EXPERTER SOM SKA TILLHANDAHÅLLAS DEN RESERV FÖR ASYLINSATSER SOM AVSES I ARTIKEL 19.6

Belgien	15
Bulgarien	8
Tjeckien	8
Tyskland	86
Estland	6
Grekland	25
Spanien	46
Frankrike	80
Kroatien	5
Italien	40
Cypern	3
Lettland	5

Litauen	6
Luxemburg	4
Ungern	10
Malta	4
Nederländerna	24
Österrike	15
Polen	40
Portugal	7
Rumänien	20
Slovenien	5
Slovakien	10
Finland	9
Sverige	19
Totalt	500/500

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EU) nr 439/2010	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1.1 och 1.2
Artikel 2.1	Artikel 2.1 a
Artikel 2.2	Artikel 2.1 i
Artikel 2.3	–
Artikel 2.4	Artikel 1.3
Artikel 2.5	Artikel 4.3
Artikel 2.6	–
–	Artikel 2.1, utom leden a, e, i, k, l, r och s
–	Artikel 2.2
–	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4.4
–	Artikel 4.1, 4.2 och 4.5
Artikel 4 a–d	Artikel 2.1 e och artikel 9
Artikel 4 e	Artikel 11.1
Artikel 5	Artikel 2.1 k
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7 första stycket	Artikel 2.1 r

Förordning (EU) nr 439/2010	Denna förordning
Artikel 7 andra stycket	Artikel 2.1 s och artikel 35.3
Artikel 7 tredje stycket	Artikel 35.2
–	Artikel 7
–	Artikel 10
–	Artikel 11.2–11.5
–	Artikel 12
–	Artikel 13.4, 13.5 och 13.6
–	Artikel 14
–	Artikel 15
Artikel 8	Artikel 16.1 b
Artikel 9	Artikel 5
Artikel 10	Artikel 16
Artikel 11	Artikel 6
Artikel 12.1	Artikel 69
Artikel 12.2	Artikel 13.1, 13.2 och 13.3
Artikel 13.1	Artikel 16.1 b och artikel 17.1
Artikel 13.2	Artikel 16.2 inledningsfrasen
Artikel 14	Artikel 16.2 e och i
–	Artikel 16.1, utom led b

Förordning (EU) nr 439/2010	Denna förordning
–	Artikel 16.2, utom leden e och i
–	Artikel 16.3 och 16.4
–	Artikel 17.2–17.5
Artikel 15	Artikel 2.1 l och artikel 19.2, 19.3 och 19.5
Artikel 16	Artikel 19.1, 19.2 och 19.3
–	Artikel 19.4, 19.6, 19.7 och 19.8
Artikel 17	Artikel 20
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 24
Artikel 20	Artikel 25
Artikel 21	Artikel 26
–	Artikel 21
–	Artikel 22
–	Artikel 23
Artikel 22	Artikel 27
Artikel 23	Artikel 28
–	Artikel 23
–	Artikel 29
–	Artikel 30.2–30.6

Förordning (EU) nr 439/2010	Denna förordning
–	Artikel 31
–	Artikel 32
Artikel 24	Artikel 39
Artikel 25	Artikel 40
Artikel 26	Artikel 43
Artikel 27	Artikel 44
Artikel 28	Artikel 44
Artikel 29	Artikel 41
Artikel 30	Artikel 46
Artikel 31	Artikel 47
–	Artikel 48
–	Artikel 49
–	Artikel 51
Artikel 32	–
Artikel 33	Artikel 52
Artikel 34	Artikel 53
Artikel 35	Artikel 54
Artikel 36	Artikel 55
Artikel 37	Artikel 56.1
–	Artikel 56.2
–	Artikel 57

Förordning (EU) nr 439/2010	Denna förordning
–	Artikel 58
Artikel 38	Artikel 60
Artikel 39	Artikel 61
Artikel 40	Artikel 59
Artikel 41	Artikel 62
Artikel 42.1–42.3	Artikel 63.1–63.4
Artikel 42.4	Artikel 30.1
Artikel 43	Artikel 65
Artikel 44	Artikel 64
Artikel 45	Artikel 66
Artikel 46	Artikel 70
Artikel 47	Artikel 67
Artikel 48	Artikel 33
Artikel 49.1	Artikel 34
Artikel 49.2	Artikel 35.1

Förordning (EU) nr 439/2010	Denna förordning
–	Artikel 35.4, 35.5 och 35.6
Artikel 50 första stycket	Artikel 38
Artikel 50 andra stycket	–
Artikel 51	Artikel 50
Artikel 52	Artikel 37
Artikel 53	Artikel 68
–	Artikel 67
Artikel 54	–
–	Artikel 71
–	Artikel 72
Artikel 55	Artikel 73